

วารสารสำนักงาน ป.ป.ช.

ISSN 2586-9205

สุจริต

ปีที่ 19 ฉบับที่ 70 ประจำเดือนมกราคม - มีนาคม 2562

สำนักงาน ป.ป.ช.
เตรียมพร้อมเป็นเจ้าภาพ
ในการจัดประชุมประจำปีของหน่วยงาน
ต่อต้านการทุจริต
ในภูมิภาคอาเซียน
หรือ SEA-PAC Principals Meeting

ครั้งที่ 15

ในปี 2562 ประเทศไทยจะนั่งเก้าอี้ “ประธานอาเซียน”
โดยรับไม้ต่อจากประเทศสิงคโปร์
ภายใต้แนวคิดหลัก
“ร่วมมือ ร่วมใจ ก้าวไกล ยั่งยืน”

สุจริต

ฉบับที่ 70
มกราคม - มีนาคม
2562

บท. ชวนคุย

Anti - corruption talks
บทกวีสน:

- 1**
- 2** การผสมพลังสร้างประเทศไทยใสสะอาด (ตอนที่ 3) “ยุทธศาสตร์ชาติระยะที่ 3”
โดย ศาสตราจารย์กิตติคุณ วิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี
- 6** กฎหมายว่าด้วยการจัดกันแห่งผลประโยชน์ โดย สำนักการจัดกันแห่งผลประโยชน์
- 10** ป.ป.ช. ไทย พร้อมจัดประชุมต่อต้านทุจริตอาเซียน 2562 โดย สำนักการต่างประเทศ

Anti-corruption network
ภาคีเครือข่ายต้านคอร์รัปชัน

- 12** อากาศที่เราหายใจ คอร์รัปชันไม่ไกลตัวอีกต่อไป
โดย สุกอรรถ โมสุวรรณ
- 15** แท้ “คอร์รัปชัน” ยากเป็นง่าย ถ้าประชาชนร่วมมือ
โดย ดร.บัณฑิต นิจถาวร
- 18** ประชาชนตาต่างๆ ทำอะไรได้บ้าง?
โดย สุจริตจิง ณ ใจ

Recommended
เรื่องแนะนำ

- 21** CPI 2018
- 27** คลินิกต้านทุจริต ปลูกจิตสำนึกคนไทย
- 29** มาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณา
บนทางสาธารณะ

x-files

News
ประกาศข่าวประชาสัมพันธ์

- 32** พลิกแพม มติ ป.ป.ช พ้นทุจริต
- 37** ข่าวประชาสัมพันธ์
- 38** ป.ป.ช. เตือนให้ของขวัญปีใหม่ ระวังเสี่ยงสินบน
โดย : อัครกิตติ์ ทิรติรนาไชยยศ

Miscellaneous
ปกรณ:

- 42** โครงการอนุรักษ์แม่น้ำป่าสักพิทักษ์รักษาสภาพ
แวดล้อม รางวัลชมเชย การประกวดโครงการรักษาชาติถูกทาง
สร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริต ประจำปี 2560
- 44** (เรียงร้อยถ้อยคำนำสุจริต) “สุจริต”
โดย สุพจน์ อินทร์บ้าน
- 45** การบูรณรงค์ป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- 46** (sharing สิ่งดีๆ) CPI Corruption Perception Index
รายละเอียดแหล่งข้อมูลในการวัดค่า CPI
- 48** (สาระน่ารู้) หน้าที่และอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ฉบับนี้ขอชวนคุยเรื่องงานป้องกันการทุจริต ตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มีบัญญัติไว้มาตราใดบ้าง

1. งานเสนอมาตรการ ความเห็น ข้อเสนอแนะ

มาตรา 32 การเสนอมาตรการ ความเห็นและข้อเสนอแนะ ต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล องค์การอิสระ หรือองค์กรอัยการ ในเรื่อง

(1) ปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกัน/ปราบปรามการทุจริต

(2) จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเข้มงวด

(3) เสนอแนะให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดที่เป็นช่องทางให้มีการทุจริต/ประพฤติมิชอบ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้

ถ้าองค์กรนั้นไม่อาจดำเนินการได้ให้แจ้งปัญหาอุปสรรคให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายใน 90 วัน มาตรา 35 กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการดำเนินการอย่างใดในหน่วยงานของรัฐอันอาจนำไปสู่การทุจริตหรือสื่อว่าอาจมีการทุจริตให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบโดยเร็ว และมีอำนาจแจ้งหน่วยงานของรัฐดังกล่าวและคณะรัฐมนตรี พร้อมข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข นอกจากนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. สามารถเสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานของรัฐ หรือภาคเอกชน เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตาม มาตรา 142 (6)

2. งานสร้างกลไก

มาตรา 33 กำหนดกลไกที่จำเป็นในเรื่องต่างๆ

(1) การส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการธรรมาภิบาล ให้ความรู้ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองรวมทั้งจัดให้มีช่องทางแจ้งข้อมูล เบาะแส พยานหลักฐานที่ง่าย สะดวก ไม่มีความยุ่งยากและไม่ก่อผลร้ายกับผู้แจ้ง ตลอดจนดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริต เสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต

(2) ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการจัดให้มีกลไกการแจ้งเตือน กรณีพบว่ามิพฤติการณ์ที่สื่อว่ามีการทุจริตในหน่วยงานของตน

(3) ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอันตรายของการทุจริต รวมถึงค่านิยมที่เน้นการพึ่งพาระบอบอุปถัมภ์ในสังคม เพื่อให้เกิดการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างกว้างขวาง

นท. ชวนคุย

กวีชาติ นิลกาญจน์

บรรณาธิการ

(4) รับฟังข้อเสนอแนะจากประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ทั้งนี้การดำเนินการตาม(1)(2)(3)ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อให้คำเสนอแนะ ช่วยเหลือและร่วมมือดำเนินการ (คณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือ คณะกรรมการ สปท.)

3. การคุ้มครองพยาน การกันพยาน และเงินรางวัล

มาตรา 131 กำหนดเรื่องมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้แจ้งเบาะแส รวมถึงคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว

มาตรา 135 กำหนดเรื่องกันพยานโดยไม่ดำเนินคดีทั้งอาญาหรือวินัยกับผู้ถูกกันไว้เป็นพยาน

มาตรา 162 มาตรการจูงใจโดยการให้เงินรางวัลจากกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แก่ผู้ชี้ช่องแจ้งเบาะแสให้ข้อมูล

4. จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา 162 จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ กองทุน ป.ป.ช. เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และสนับสนุนภาคเอกชนในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์/รณรงค์ในการป้องกันการทุจริต รวมทั้งเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือและค่าทดแทนผู้กล่าวหา ฯลฯ ตามมาตรา 131 และเงินรางวัลตามมาตรา 137 ตลอดจนใช้ในการคุ้มครองการปฏิบัติงานของบุคลากร ป.ป.ช. ตามมาตรา 41 และค่าใช้จ่ายอื่นที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

การผสมพลังสร้างประเทศไทยใสสะอาด (ตอนที่ 3)

“ยุทธศาสตร์ชาติฯ ระยะที่ 3”

โดย ศาสตราจารย์กิตติคุณ วิษณุ เครืองาม
รองนายกรัฐมนตรี

บทความ “การผสมพลังสร้างประเทศไทยใสสะอาด” นี้ เป็นส่วนหนึ่งของปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “การผสมพลังสร้างประเทศไทยใสสะอาด” โดยศาสตราจารย์กิตติคุณ วิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ในการสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับชาติ ภายใต้หัวข้อ “การผลักดันยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สู่ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 23 สิงหาคม 2561 ณ โรงแรมเซ็นทรา บายเซ็นทารา ศูนย์ราชการและคอนเวนชัน เซ็นเตอร์ ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

ศาสตราจารย์กิตติคุณ
วิชญ์ เครืองาม
รองนายกรัฐมนตรี

มาตรการที่สำคัญของเรื่องนี้ คือ มาตรการด้านการศึกษา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอเรื่อง **“หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา”** ไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณามอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ หลักสูตรนี้ต้องการบอกให้คนรู้ว่า การทุจริตคืออะไร มีพิษภัยอย่างไร และมีวิธีการกระทำทุจริตในรูปแบบใดบ้าง ซึ่งตรงกับศาสตร์พระราชา คือ ต้องมีความ **“เข้าใจ”** เพราะถ้าคนไทยไม่เข้าใจว่าการทุจริตคืออะไร มีรูปแบบ มีความแสบคายหรือแนบเนียนอย่างไร เมื่อไม่เข้าใจก็จะไม่สามารถ **“เข้าถึง”**

คำว่า **“เข้าถึง”** ในที่นี้มิใช่การเข้าถึง เพื่อกระทำทุจริต แต่คือการเข้าถึงเพื่อที่จะเข้าไปป้องกันและต่อต้านการทุจริต

ภาษาไทยมีคำๆ หนึ่ง คือ **“กนกาน”** คำว่า **“กน”** กับ **“กาน”** มีความหมายคล้ายๆ กัน **“กาน”** ในที่นี้คือ **“ต้านกาน”** เพราะฉะนั้น เราจึงต้องรู้จักการ **“ต้านการทุจริต”** คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเสนอให้มีการเรียนการสอนหลักสูตรต้านทุจริต คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2561 และต่อไปหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะออกแบบหลักสูตร เพื่อแทรกเข้าไปในเนื้อหาวิชาต่างๆ หรือจะตั้งเป็นวิชาเฉพาะก็ได้ สอนตั้งแต่อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา อาชีววะ รวมถึงการศึกษานอกโรงเรียนด้วย

เมื่อรู้และเข้าใจแล้ว ก็ต้อง **“เข้าถึง”** และ **“พัฒนา”** กล่าวคือ การนำองค์ความรู้นั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ นี่คือยุทธศาสตร์ที่ 1 อยู่ในกลุ่มที่ 1

โดยในการปาฐกถาพิเศษ มีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทยเรา วารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต” จึงเห็นควรคัดตัดตอนเนื้อหาที่น่าสนใจมานำเสนอเป็นตอนๆ เพื่อให้ผู้อ่านวารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต” ได้รับทราบ สำหรับฉบับที่ 70 นี้เรามาได้รับทราบเนื้อหาสาระกันต่อที่ ตอนที่ 3 **“ยุทธศาสตร์ชาติฯ ระยะที่ 3”** โดยมีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติฯ ระยะที่ 3 มีประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย 6 ประเด็น ทั้ง 6 ประเด็นจะมีการแบ่งกลุ่มสัมมนาพร้อมกัน จำนวน 6 ห้อง ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 “สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต” เป็นเรื่องของการสร้างคนไทยที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ 2 “ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต”

โดยในวันนี้จะเน้นไปที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ทั้งนี้ มิใช่ว่าจะไม่มีการยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตสำหรับรัฐบาลหรือราชการส่วนกลาง เพียงแต่ประเด็นที่จะสัมมนากันในห้องที่ 2 ได้หยิบเรื่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นมาเป็นกรณีศึกษา

เนื่องจากองค์กรปกครองท้องถิ่นมีจำนวนมาก จึงมีกรณีทุจริตมาก แม้มูลค่าอาจไม่สูง แต่ก็อันตราย เนื่องจากจะทำให้ผู้คนในท้องถิ่นมีความรู้สึกต่อต้านรัฐ มีความรู้สึกไม่พอใจ และที่สำคัญ คือทำให้ต้นทุนของ นักธุรกิจในพื้นที่สูงขึ้นโดยใช้เหตุ ซึ่งคนเหล่านั้น บางส่วนมิใช่บริษัทยักษ์ใหญ่ต่างชาติ แต่เป็นเอกชน หรือนักลงทุนรายย่อยในพื้นที่นั้นเอง จึงได้หยิบขึ้นมา เป็นกรณีศึกษาสำหรับการสัมมนาในกลุ่มที่ 5 เพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ไข

ยุทธศาสตร์ที่ 3 “สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย”

ประเด็นนี้เป็นเรื่องระดับชาติหรือระดับรัฐบาล ดังนั้น ในกลุ่มที่ 3 นี้ น้ำหนักจึงจะเน้นไปที่การทำหน้าที่ขององค์กรตรวจสอบ เช่น รัฐสภา สำนักงาน ป.ป.ช. ผู้ตรวจการแผ่นดิน และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) เป็นต้น

วันนี้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 รวมถึงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 กฎหมายเหล่านี้เป็นมาตรการป้องกันอย่างหนึ่ง แต่ทุจริตเชิงนโยบาย เป็นการทุจริตที่มีเบื้องลึกเบื้องหลัง มีวาระซ่อนเร้น เช่น การเอื้อประโยชน์ต่อพรรคพวก เพื่อนพ้องของตนให้เข้ามาดำเนินตามนโยบาย หากมองอย่างผิวเผินก็เป็นการทำตามนโยบาย ให้คนอยู่ดี กินดี กินอัมมोनหลับ ประเทศชาติรุ่งเรือง น้ำไหล ไฟสว่าง ทางดี ฟังดูดีทั้งนั้น สำหรับนโยบายอย่างนี้จะป้องกันแก้ไขอย่างไร

ยุทธศาสตร์ที่ 4 “พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก”

สำหรับการป้องกันการทุจริตเชิงรุก หมายความว่า ไม่ใช่ทำงานแบบเช้าชามเย็นชาม ไม่ใช่รอให้เกิดทุจริตก่อนแล้วค่อยเข้าไปป้องกัน แต่มีความหมาย คือ ป้องกันมิให้เกิดการทุจริต ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยกลไกของรัฐ กลไกทางกฎหมาย รวมถึงอาศัยการปฏิรูประบบราชการ เพื่อปิดช่องโหว่ ลดช่องว่างที่อาจจะก่อให้เกิดการทุจริต

ยกตัวอย่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 คือมาตรการทางกฎหมายที่จะช่วยป้องกันการทุจริต เนื่องจากพบว่า การทุจริตส่วนหนึ่งเกิดขึ้นในกระบวนการอนุมัติ/อนุญาต ในกฎหมายฉบับนี้ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องทำคู่มือสำหรับประชาชน ในการติดต่อราชการ และในคู่มือจะกำหนดขั้นตอนระยะเวลา รวมทั้งเอกสารที่ต้องใช้ในการดำเนินการ เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐประวิงเวลา หรือขอเอกสารเพิ่มจากที่กำหนด เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนต้องไป “หยอดน้ำมัน” เพื่อเร่งเวลา หรือป้องกันการ “จ่ายใต้โต๊ะ” แน่แน่นอนว่าอาจจะยังมีหลงเหลืออยู่บ้าง แต่เชื่อว่าจะลดลงและยิ่งถ้าคนไทยไม่ทนต่อการทุจริต

ผมเชื่อว่าในไม่ช้าสิ่งเหล่านี้ จะหายไปหมด แต่ที่ยังคง หลงเหลืออยู่เพราะการถ้อยที่ ถ้อยอาศัย

การถ้อยที่ถ้อยอาศัย ถือเป็นสิ่งดี การมีน้ำใจดี ถือเป็นสิ่งดี เพราะบางส่วน ราชการมีเจ้าหน้าที่น้อย มีงบประมาณน้อย ดังนั้น ความเห็นอกเห็นใจจึงสำคัญ การไม่ทนต่อการทุจริตจึง มีได้หมายถึงการป้องกันที่ ทันใด อย่างน้อยเมื่อ **“ไม่ทง”** ก็ต้อง **“ท้วง”** เมื่อได้รับ คำอธิบายให้เข้าใจก็ควร ที่จะพอใจ ส่วนเจ้าหน้าที่ ก็ต้องอธิบายด้วยคำสุภาพ อ่อนหวาน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 “ปฏิรูปภาคและ กระบวนการปราบปรามการทุจริต”

จะเน้นในเรื่องบทบาทของหน่วยงานต่างๆ เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล สำนักงาน ป.ป.ช. และหน่วยงานที่ทำหน้าที่ ในการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ทุกวันนี้ทำงานได้ผลไหม ทำงานเข้าไปไหม ก็ต้องไปพูดคุยกันในห้องนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 6 “ยกระดับคะแนนดัชนี การรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทย”

คือ ทำอย่างไรที่จะให้คะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) สูงกว่า 37 คะแนน เราตั้งเป้าไว้ที่ 50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 ยุทธศาสตร์ที่ 6 จึงเป็นเรื่อง ของการทำอะไรจริงจะแก้ ถึงจะปรับ ถึงจะยกระดับ ตัวชี้วัดนี้

หลายท่านอาจจะนึกในใจว่า **“อย่าไปสนใจ”** จะถูกประเมินเราอย่างไรก็ช่าง ไม่ได้หรอกครับ ประเทศ จะอยู่ได้ก็ต้องมีการพัฒนา การพัฒนาจะเกิดขึ้นได้ ก็ต้องมีการลงทุน ซึ่งการลงทุนส่วนหนึ่งจะมาจาก ต่างประเทศ วันนี้นักลงทุนต่างประเทศจะไปลงทุนที่ไหน ก็จะมีการพิจารณาว่าประเทศนั้นๆ เหมาะแก่การลงทุนเพียงใด เช่น Ease of Doing Business คือ มีการอำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจเพียงใด ต้องจ่ายเบี้ยบำ รายทาง เงินทอง ซักเปอร์เซ็นต์ ส่วนลด หรือจ่ายใต้โต๊ะ มากน้อยเพียงใด ถ้าประเทศใดมีการทุจริตมาก นัก ลงทุนก็หนีไปลงทุนที่อื่น...

โปรดติดตามตอนต่อไป **“ปัจจัยที่สำคัญ ต่อการผลักดันยุทธศาสตร์ชาติฯ”** (ตอนจบ) ในวารสาร สำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต” ปีที่ 19 ฉบับที่ 71 (เมษายน – มิถุนายน 2562)

กิตติคุณ/เรียบเรียง : กอง บก. วารสาร สำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต”

กฎหมายว่าด้วย การขัดกันแห่งผลประโยชน์

โดย พร้อมพงศ์ วานิชสมบัติ

สำนักการขัดกันแห่งผลประโยชน์ สำนักงาน ป.ป.ช.

ศาสตราจารย์กำชัย จงจักรพันธ์ ให้ความหมายของการขัดกันแห่งผลประโยชน์¹ (Conflict of Interest: COI) ไว้ว่า “สภาวะการณ์ สถานการณ์ หรือข้อเท็จจริงที่บุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ที่จะต้องใช้ดุลพินิจ ปฏิบัติหน้าที่ หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามอำนาจหน้าที่เพื่อส่วนรวม เพื่อหน่วยงาน หรือเพื่อองค์กร แต่ตนเองมีผลประโยชน์ส่วนตนเกี่ยวข้องอยู่ในเรื่องนั้นๆ”² ซึ่งจากการศึกษาและจัดรูปแบบของการขัดกันแห่งผลประโยชน์พบว่ามียุรูปแบบค่อนข้างหลากหลาย และอาจจัดเป็นกลุ่มของรูปแบบได้ทั้งหมด 9 รูปแบบ ด้วยกัน³

¹ หรือการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทับซ้อน มีความหมายอย่างเดียวกัน

² ศาสตราจารย์กำชัย จงจักรพันธ์ (กรรมการปฏิรูปกฎหมาย กรรมการกฤษฎีกา และอนุกรรมการป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม), การขัดกันแห่งผลประโยชน์กับ พ.ร.บ. ป.ป.ช. มาตรา 100, พิมพ์ครั้งที่ 4, มิถุนายน 2558, หจก.เจริญรัฐการพิมพ์, กรุงเทพฯ.

³ อุทิศ บัวศรี ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ปัญหาการขัดกันแห่งผลประโยชน์เป็นเรื่องสำคัญที่มีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการทุจริตคอร์รัปชัน กล่าวคือ หากมีสถานการณ์ที่เกิดการขัดกันแห่งผลประโยชน์มากเท่าใด ก็ยิ่งมีโอกาสเกิดหรือนำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันมากเท่านั้น⁴ รัฐบาลของทุกประเทศจึงให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการขัดกันแห่งผลประโยชน์ เพราะหากแก้ไขปัญหาการขัดกันแห่งผลประโยชน์ได้ ก็จะส่งผลให้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันลดลงตามไปด้วย

ประเทศไทยมีความตื่นตัวเรื่องการขัดกันแห่งผลประโยชน์มากขึ้นตามลำดับ รัฐบาลพยายามจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันปัญหาการขัดกันแห่งผลประโยชน์ เช่น การปลุกจิตสำนึกข้าราชการให้รู้จักแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม การประกาศเจตนารมณ์ต่อต้านการขัดกันแห่งผลประโยชน์และการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ และการจัดหลักสูตรต้านทุจริตศึกษาเพื่อปลูกฝังการแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมให้แก่เยาวชน เป็นต้น

มาตรการหนึ่งในการป้องกันและจัดการกับปัญหาการขัดกันแห่งผลประโยชน์คือการตรากฎหมายออกมาบังคับใช้ นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งกำหนดให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต้องมีบทบัญญัติห้ามการกระทำอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ จึงเป็นที่มาของมาตรา 100 และมาตรา 103 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ก็ได้บัญญัติถึงการขัดกัน

⁴ Asean Development Bank, Managing Conflict of Interest. The 5th Regional Seminar on Making International Anti-Corruption Standards Operational, Jakarta, Indonesia. 6-7 August 2007

มาตรการหนึ่ง ในการป้องกันและ จัดการกับปัญหา การขัดกันแห่งผลประโยชน์ คือ การตรากฎหมาย ออกมาบังคับใช้

แห่งผลประโยชน์ไว้ในมาตรา 122 และมาตรา 265 ถึงมาตรา 269

ในปัจจุบัน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติห้ามการกระทำอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ไว้ในหมวด 9 การขัดกันแห่งผลประโยชน์ ตั้งแต่มาตรา 184 ถึงมาตรา 187 นอกจากนี้ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ได้บัญญัติห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐกระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ไว้ในหมวด 6 การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ตั้งแต่มาตรา 126 ถึงมาตรา 128

ประธานมนุญยืนยันทันความมุ่งมั่นในการปฏิรูปการต่อต้านการทุจริต ประเทศเกาหลีใต้

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (United Nations Convention Against Corruption : UNCAC) เป็นกฎเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานระหว่างประเทศในการต่อต้านการคอร์รัปชัน ได้กำหนดให้ “รัฐภาคีต้องจัดให้มีระบบที่ส่งเสริมความโปร่งใสและป้องกันความขัดแย้งกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมโดยสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในของตน”⁵ โดยหลายประเทศมีกฎหมายเกี่ยวกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์ เช่น Conflict of Interest Act S.C. 2006 ของประเทศแคนาดา Act on Anti-Corruption and Establishment and Operation of the Anti-Corruption & Civil Rights Commission 2008 ของประเทศเกาหลีใต้ และ The Bribery Act 2010 ของประเทศอังกฤษ เป็นต้น

เพื่อเป็นการอนุวัติการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 มีมติเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงอาจเป็น

กฎหมายเรื่องการขัดกันแห่งผลประโยชน์ฉบับแรกของประเทศไทยที่บัญญัติห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐกระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ไว้หลายประการ เช่น การห้ามกำหนดนโยบายหรือร่างกฎหมายซึ่งเอื้อต่อกิจการที่ตนมีส่วนได้เสีย การใช้ความลับหรือข้อมูลภายในที่รู้เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตการจัดทำโครงการเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อตนเองหรือผู้อื่น การใช้ตำแหน่งหน้าที่ไปมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจโดยอิสระของเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งอื่นหรือการใช้ทรัพย์สินของหน่วยงานของตนเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น เป็นต้น⁶

นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติเกี่ยวกับสัญญาของรัฐทั้งสัญญาทางแพ่งและสัญญาทางปกครองที่กระทำโดยเจ้าพนักงานของรัฐโดยทุจริตหรือมีลักษณะเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ หากสัญญาดังกล่าวทำให้รัฐเสียประโยชน์อย่างร้ายแรงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องต่อศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อให้มีคำสั่งให้สัญญาดังกล่าวตกเป็นโมฆะ⁷ ซึ่งนับว่าเป็นนวัตกรรมใหม่ที่จะนำมาใช้กับสัญญา

⁵ UNCAC 20003 ข้อ 7(4)

⁶ มาตรา 5 และมาตรา 6 แห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ.

⁷ มาตรา 10 แห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ.

“

รัฐภาคีต้องจัดให้มีระบบที่ส่งเสริมความโปร่งใสและป้องกันความขัดแย้งกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมโดยสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในของตน

”

ที่กระทำโดยทุจริต เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่รัฐและเป็นการอนุวัติการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003^๑ (United Nations Convention Against Corruption : UNCAC) อีกด้วย สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีมติเห็นชอบหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2560 และแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. โดยมี พล.ต.อ. ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ เป็นประธาน ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยคาดว่าจะพิจารณาเสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2562 และเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาในเดือนมีนาคม 2562

คงต้องติดตามผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และการลงมติในวาระที่ 3 ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ว่ากฎหมายว่าด้วยการขัดกันแห่งผลประโยชน์ฉบับแรกของประเทศไทยจะเป็นอย่างไร โดยผู้เขียนจะเสนอความคิดเห็นของการพิจารณาให้ทราบในตอนต่อไป พร้อมทั้งรายละเอียดของแต่ละมาตรา และจะอธิบายความพิเศษของกฎหมายว่าด้วยการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกับกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างไร

ป.ป.ช. ไทย พร้อมจัดประชุม ต่อต้านทุจริต อาเซียน 2562

สำนักงานการต่างประเทศ
สำนักงาน ป.ป.ช.

นายวรวิทย์ สุขบุญ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะโฆษกสำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยว่า ในปี 2562 ประเทศไทยจะนั่งเก้าอี้ “ประธานอาเซียน” โดยรับไม้ต่อจากประเทศสิงคโปร์ ภายใต้แนวคิดหลัก “ร่วมมือ ร่วมใจ ก้าวไกล ยั่งยืน” โดยมีโจทย์สำคัญคือการผลักดันให้เกิดความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมในทุกมิติ ซึ่ง “การต่อต้าน การทุจริต” เป็นหนึ่งในประเด็นที่ได้รับความสนใจและเป็นความท้าทายของภูมิภาคนี้ โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ในฐานะองค์กรหลักในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศ เตรียมพร้อมเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมประจำปีของหน่วยงานต่อต้านการทุจริตในภูมิภาคอาเซียน หรือ SEA-PAC Principals Meeting ครั้งที่ 15 ซึ่งจะจัดขึ้นช่วงเดือนตุลาคม 2562 นี้ โดยมีผู้นำของหน่วยงานต่อต้านการทุจริตจากประเทศอาเซียนกว่า 10 ประเทศเข้าร่วมการประชุม ซึ่งการประชุมครั้งนี้จะนำไปสู่การพัฒนาภาคการต่อต้านการทุจริตการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกันอย่างเป็นรูปธรรม และยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริตหรือ CPI ของประเทศในอาเซียน

“ร่วมมือ ร่วมใจ ก้าวไกล ยั่งยืน”

SEA-PAC หรือ Southeast Asia Parties against Corruption เป็นกลุ่มความร่วมมือของหน่วยงานต่อต้าน การทุจริตของประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2547 โดย SEA-PAC มีการจัดประชุมเป็นประจำทุกปี เพื่อเปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ และแนวปฏิบัติที่ดีในการต่อต้าน การทุจริตการพัฒนาด้านวิชาการเพื่อเสริมสร้าง ศักยภาพของบุคลากรให้สามารถตอบสนองต่อ ปัญหาการทุจริต ที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ตลอดจนการสร้างความร่วมมือในการประสานงาน คดีทุจริตระหว่างประเทศ นอกจากนี้ การประชุมนี้ ยังเป็นโอกาสอันดีที่สมาชิกจะได้หารือและแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ และแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อร่วมกัน ยกกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริตหรือ CPI ซึ่งเป็น ดัชนีที่สะท้อนภาพลักษณ์การทุจริตคอร์รัปชัน ของประเทศต่างๆ ที่มีการจัดทำขึ้นเป็นประจำทุกปี ให้เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจะสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ ที่ดีของภูมิภาคอาเซียนในมุมมองของนักลงทุน ต่างชาติ

ที่ผ่านมา ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญ ในกรอบการประชุมดังกล่าว โดยเฉพาะการผลักดัน การยกระดับของ SEA-PAC ให้กลายเป็นองค์กร ที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน (Entities associated with ASEAN) ซึ่งจะทำให้การต่อต้านการทุจริต เป็นประเด็นที่ผู้นำอาเซียนทุกประเทศต้องหันมา ให้ความสำคัญและร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว อย่างจริงจังเพื่อให้ภูมิภาคนี้ปราศจากการทุจริต อันจะส่งผลดีต่อการพัฒนาในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการค้าการลงทุนอย่างยั่งยืน

การประชุม SEA-PAC ครั้งที่ 15 ในวาระ ที่ประเทศไทยเป็นประธานอาเซียนนี้ จะเป็นโอกาส สำคัญในการเน้นย้ำถึงเจตนารมณ์ของประเทศไทย ที่ให้ความสำคัญกับการต่อต้านการทุจริตทั้งใน ระดับประเทศและระดับนานาชาติ อีกทั้งยังเป็นการ แสดงบทบาทเชิงรุกของไทยในการต่อสู้กับปัญหา การทุจริตระหว่างประเทศ รวมทั้งจะนำไปสู่การ ผลักดันนโยบายและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อร่วมกัน ขับเคลื่อนการทำงานของอาเซียนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อให้ตอบสนองต่อแนวคิด “ร่วมมือ ร่วมใจ ก้าวไกล ยั่งยืน” อย่างแท้จริง

นอกจากนี้ การประชุมดังกล่าวจะช่วยให้ เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลประสบการณ์การทำคดี ระหว่างประเทศ และเกิดความร่วมมือในภูมิภาค มากยิ่งขึ้น ซึ่งคดีระหว่างประเทศในเขตภูมิภาค ที่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ได้แก่ คดีสินบนโรงไฟฟ้าขนอม และคดี จัดหาที่ดินปลูกปาล์มผลิตน้ำมันปาล์มในอินโดนีเซีย

รายละเอียดเพิ่มเติม : สำนักกิจการและคดีทุจริตระหว่างประเทศ สำนักงาน ป.ป.ช. www.nacc.go.th/tacc

E S I A

Dili
EAST TIMOR

อากาศที่เรายายใจ คอร์รัปชัน ไมโกลตัวอีกต่อไป

โดย สุภอรรด โปสุวรรณ

เข้าสู่ปีใหม่ 2562 เป็นอยางไรบ้างครึบท่านผู้อ่าน ช่วงนี้ไปไหนมาไหนในเขตกรุงเทพฯ ปริมณฑล หรือในอีกหลายพื้นที่ทั่วประเทศโดยเฉพาะชุมชนเมือง ก็ต้องใส่หน้ากากที่สามารถป้องกันฝุ่นขนาดเล็ก ไมเกิน 2.5 ไมครอน หรือที่เรียกว่าฝุ่น PM 2.5 (เทียบขนาดประมาณ 1 ใน 25 เส้นผ่านศูนย์กลางของเส้นผม) เพราะวาฝุ่น PM 2.5 นี้เป็นอันตรายต่อสุขภาพและยังเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดโรคมะเร็งด้วย ด้วยขนาดที่เล็กมากของฝุ่นนี้เมื่อเข้าสู่ร่างกายผ่านระบบทางเดินหายใจ จะสามารถแทรกซึมเข้าสู่กระแสเลือดและเป็นอันตรายกับอวัยวะภายในได้

ที่จริงเรื่องฝุ่น PM 2.5 นี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ของปีที่ผ่านมา ก็มีการฟุ้งกระจายของฝุ่นชนิดนี้ในระดับเกินมาตรฐานเช่นกัน แต่เป็นเพียงระยะสั้นๆ จึงเป็นเรื่องที่สามารถคาดเดาได้ว่า หากเราไม่จริงจังในการแก้ปัญหา ปีหน้าก็จะพบกันใหม่อย่างแน่นอน เกริ่นมานาน ท่านผู้อ่านอาจสงสัยได้ว่าฝุ่น PM 2.5 หรือมลภาวะทางอากาศนี้จะเกี่ยวข้องกับการโก่งหรือการลงมือสู้โกงได้อย่างไร ทั้งนี้ในบทความนี้จะไม่ขอก้าวถึงสาเหตุจากธรรมชาติที่อากาศปิดทำให้ฝุ่นขนาดเล็กพวกนี้ไม่สามารถลอยละล่องไปที่อื่นได้ แต่จะขอก้าวถึงปัจจัยที่ผลิตฝุ่นเหล่านี้สู่สังคม ที่ทุกคนสามารถให้ความร่วมมือในการไม่เป็นผู้ทำเสียเองและร่วมเป็นหูเป็นตาช่วยกันแจ้งให้เบาะแสเพื่อลดปัจจัยเหล่านี้ได้ครับ

ท่านผู้อ่านทราบหรือไม่ว่าส่วนหนึ่งของปัญหาฝุ่นพิษ หรือ ฝุ่น PM 2.5 นั้น ส่วนหนึ่งเป็นปัญหาต่อเนื่องมาจากการทุจริตคอร์รัปชัน **ประการแรก** คือ การทุจริตคอร์รัปชันทำให้การทำผิดกฎระเบียบเกิดขึ้นได้ เช่น การจ่ายส่วยจ่ายสินบน ทำให้เกิดการปล่อยปละละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย โดยเฉพาะการใช้รถยนต์ทั้งส่วนบุคคลและการบรรทุกขนส่งในภาคธุรกิจที่ปล่อยไอเสียมีค่าควันดำเกินมาตรฐาน โดยจากผลการศึกษาแหล่งที่มาของฝุ่นละอองพบว่าร้อยละ 40 มีที่มาจากควันดำของรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล

ซึ่งเกิดจากการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ของเครื่องยนต์ ทั้งที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะ (ห้ามใช้ชั่วคราว, ห้ามใช้เด็ดขาด) แก่รถยนต์ที่มีค่าควันดำเกินมาตรฐาน พร้อมทั้งบันทึกหมายเลขทะเบียนลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อแจ้งไปยังนายทะเบียนของกรมขนส่งทางบก เพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง แต่ทุกวันนี้เรายังสามารถพบเห็นรถยนต์ที่มีควันดำอยู่บนท้องถนนเป็นเรื่องปกติจนชินตา ทำให้เกิดคำถามกับหลายๆ คนว่ารถเหล่านี้ผ่านการตรวจสอบสภาพต่อทะเบียนมาได้อย่างไร และยั้งวิ่งอยู่ได้อย่างไร

เมื่อรถยนต์ส่วนบุคคลมีค่าควันดำเกินมาตรฐาน ไม่สามารถใช้งานบนท้องถนนได้ รัฐจึงรณรงค์ให้ ประชาชนหันมาใช้ บริการของขนส่งมวลชนแทน แต่ในความเป็นจริงแล้วรถเมล์ในกรุงเทพมหานครทั้งหมด กว่าสองพันคัน มีจำนวนไม่น้อยที่ใช้งานมาหลายปี เครื่องยนต์ผลิตด้วยเทคโนโลยีแบบเก่าทั้งยังเสื่อมสภาพ ก่อให้เกิดควันดำ เกินมาตรฐาน ถ้าไม่เกิดการส่อทุจริตในโครงการจัดซื้อรถเมล์เอ็นจีวีที่มีมาตั้งแต่ปี 2548 ต้องพับโครงการไปหลายครั้งหลายครา จนกระทั่งเมื่อจัดซื้อจัดจ้างได้แล้ว ก็พบปัญหาการส่อเค้าวการปลอมถิ่นฐานที่ผลิตจนทำให้ไม่สามารถรับมอบรถได้ ประชาชนจึงต้องทนใช้บริการขนส่งมวลชนด้วยรถเมล์เก่าควันดำ ที่ทำให้เกิดฝุ่นพิษกันต่อเนืองยาวนานเกินกว่าที่ควรจะเป็นถึง 13 ปี เรียกได้ว่าการทุจริตคอร์รัปชันทำให้รัฐอันหมายรวมถึงประชาชนโดยรวมเสียโอกาสและเสียสุขภาพ

มีเช่นนั้นแล้วประชาชนคงได้ใช้รถเมล์แบบใหม่ที่เครื่องยนดีใหม่การเผาไหม้สมบูรณ์กว่า และปล่อยมลภาวะออกมาน้อยกว่ารถเมล์เก่าที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ยังไม่รวมถึงการทุจริตคอร์รัปชันอีกมากที่ลดภูมิคุ้มกันทางสุขภาพของสังคมอื่นๆ ซึ่งทำลายระบบนิเวศและส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศที่เราหายใจ เช่น การรื้อล้างพื้นที่อุทยาน เอาพื้นที่อุทยานมาเป็นของตนเอง การตัดไม้ทำลายป่า โดยมีเจ้าหน้าที่รัฐเห็นเป็นใจ การจัดการของเสียจากโรงงานที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย การนำเข้าขยะอย่างผิดกฎหมาย การโกงในการจัดซื้อจัดจ้าง การบำบัดของเสีย ฯลฯ โดยทั้งหมดที่เป็นการกระทำผิดกฎหมายนั้นจำต้องอาศัยการทุจริตคอร์รัปชันไม่ว่าจะเป็นการคอร์รัปชันระดับนโยบาย การใช้อำนาจโดยมิชอบ การฮั้ว ไปจนถึงส่วย สินบน

ถึงแม้การโกง การทุจริตคอร์รัปชันไม่ใช่การผลิตฝุ่น PM 2.5 โดยตรง แต่ก็ต้องยอมรับว่าเป็นปัจจัยในการเพิ่มมลภาวะอย่างไม่ต้องสงสัยเมื่อพิจารณาให้ดีแล้วจะเห็นว่าการทุจริตคอร์รัปชันนั้นสามารถสร้างผลกระทบถึงบุคคลได้รุนแรงและจำนวนมาก ซึ่งในเรื่องนี้ผมเคยได้มีโอกาสพูดคุยกับ

หลายท่านในเรื่องผลกระทบของปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ได้รับการสะท้อนและให้ความเห็นว่าปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเป็นปัญหาสำคัญที่ควรแก้ไข แต่หลายท่านเองก็ยังมองการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องงบประมาณ เรื่องการจัดซื้อจัดจ้างซึ่งผลกระทบในมุมมองของพวกเขาเหล่านั้น มักไม่สามารถเชื่อมโยงมาสู่ผลกระทบที่ใกล้ตัวบุคคลและเป็นผลกระทบที่ร้ายแรงถึงชีวิตคนจำนวนมากได้ ปัญหาฝุ่น PM 2.5 ที่ออกจากพรมที่ถูกทุกคนร่วมกันชุกในครั้งนี้นี้ คงจะสามารถทำให้ท่านทั้งหลายได้ตระหนักว่าผลของการทุจริตคอร์รัปชันนั้นอยู่ใกล้ตัวเรานิดเดียว อย่างน้อยก็คืออยู่ในลมหายใจครับ

ที่มา: คอลัมน์ “ลงมือสู้โกง” แนวหน้า
ฉบับวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2562

แก้ “คอร์รัปชัน” ยากเป็นง่าย ถ้าประชาชนร่วมมือ

โดย ดร.บัณฑิต นิจถาวร

สองอาทิตย์ก่อน ผมเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดโดยคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและกลุ่มสยามแล็บ เรื่องการศึกษาการต่อต้านการทุจริต รับฟังการบรรยายจาก ศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัยปารีส ประเทศฝรั่งเศส ที่มองย้อนอดีตว่า การทุจริตคอร์รัปชันและความพยายามแก้ไขปัญหามีอยู่กับสังคมโลก มาช้านาน บันทึกครั้งแรกก็เมื่อ 1,700 ปีก่อนคริสตกาล ในกฎหมาย Hammurabi Code ที่พูดถึงคอร์รัปชันและการเอาผิดลงโทษ ที่อินเดีย ในเอกสารอรรถศาสตร์ Arthashastra ประมาณ 300 ปีก่อนคริสตกาล ซึ่งเป็นศาสตร์การปกครองประเทศ ก็พูดถึงความท้าทายที่จะป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่รัฐที่ทำงานให้พระเจ้าแผ่นดิน มีหน้าที่เป็นผู้รับใช้แผ่นดิน ดกฉวยสมบัติรัฐเป็นของตัวเอง เปรียบเหมือนมีน้ำผึ้งมาแต่ที่ปลายลิ้นก็ยากที่จะไม่ยอมลิ้มรสดู

ในบางเรื่อง เช่น การให้ของขวัญ การตอบแทนบุญคุณด้วยสินน้ำใจ ก็ยากที่จะบอกอันไหนเป็นสินบนที่ตั้งใจโกง อันไหนเป็นสินน้ำใจที่บริสุทธิ์ เหมือนปลาที่ว่ายอยู่ในน้ำไม่สามารถบอกได้ว่าได้กลิ่นกินน้ำเข้าไปบ้างหรือไม่

ปัจจุบัน คอร์รัปชันเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมโลก ถ้าสูดองค์กรเพื่อความโปร่งใส รายงานว่า **ไม่มีประเทศใดปลอดจากคอร์รัปชัน แต่ก็มีประเทศจำนวนมากที่สามารถควบคุมปัญหาได้**

มีคอร์รัปชันน้อยจนเป็นที่ยอมรับ เช่น นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ และประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวีย และก็มีประเทศจำนวนมากที่ปัญหาคอร์รัปชันรุนแรง รวมถึงไทย ประเทศ 2 กลุ่มนี้ ชัดเจนว่า ประเทศที่มีปัญหาคอร์รัปชันน้อยจะไปได้ดีกว่าในแง่การพัฒนาประเทศ ขณะที่ประเทศที่มีคอร์รัปชันมาก จะมีปัญหาไม่สามารถนำประเทศไปสู่ระดับที่สูงขึ้น เพราะมีคอร์รัปชันเป็นต้นทุนที่ฉุดรั้งความก้าวหน้า ไม่ใช่ความรู้ความสามารถของคนในสังคม แต่เป็นพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันที่คนในสังคมยอมให้เกิดขึ้น ไม่ร่วมกันแก้ปัญห

มี 2 สาเหตุที่ทำให้ปัญหาคอร์รัปชันแก้ยาก
สาเหตุแรก **การบังคับใช้กฎหมายอ่อนแอ** ไม่จริงจัง ซึ่งมาจากเจ้าหน้าที่รัฐที่รับใช้แผ่นดินกลับมาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการคอร์รัปชันเสียเอง คือ หาประโยชน์จากการทำหน้าที่ ยอมให้การทุจริต การทำผิดกฎหมายเกิดขึ้น ทั้งที่โดยหน้าที่ต้องห้ามปราม จับกุม ควรทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินแต่กลับไม่ทำ ยอมให้สิ่งที่ไม่ดีต่างๆ เกิดขึ้น เพื่อแลกกับประโยชน์ที่ตนเองได้ เมื่อเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งรวมถึงนักการเมืองไม่ทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม คอร์รัปชันก็เกิดขึ้นได้ง่าย จนกลายเป็นธุรกิจ เป็นวิถีหาเลี้ยงชีพ คือ บริษัทเอกชนจับมือข้าราชการและนักการเมืองที่ทุจริต ใช้อำนาจตามหน้าที่ ทำนโยบาย หรือจัดซื้อจัดจ้าง เพื่อฉ้อโกงทรัพยากรของรัฐเพื่อประโยชน์ของตนเอง เกิดขึ้นให้เห็นอยู่เสมอ เช่น ในการให้สัมปทาน และการออกแบบนโยบายที่เอื้อต่อกลุ่มธุรกิจที่เป็นพวกพ้อง

อีกเหตุผลหนึ่ง คือ **สังคมอ่อนแอ** ยอมให้ปัญหาคอร์รัปชันรุนแรงขึ้นต่อหน้าต่อตา ไม่ยอมแก้ไข จนกลายเป็น **พฤติกรรมร่วมของสังคม**

ที่สังคมดูเหมือนจะยอมรับและพร้อมอยู่กับปัญหา เมื่อเป็นเช่นนี้ ปัญหาคอร์รัปชันก็ยิ่งรุนแรงเพราะคนที่กล้าโกงจะได้เปรียบ สามารถใช้สินบนซื้อความผิด ซื้อความได้เปรียบทางธุรกิจ ซื้อความสะดวกสบายในการติดต่อราชการ ยิ่งในบ้านเราที่ระบบอุปถัมภ์มีอิทธิพลสูง สิ่งเหล่านี้ยิ่งทำให้ปัญหาคอร์รัปชันรุนแรง

และแก้ยาก เพราะคนพร้อมจะช่วยกันทำความผิด พร้อมช่วยคนผิดให้พ้นผิด และที่แย่มากที่สุด คือ **พร้อมสรรเสริญคนผิด** เพียงเพราะเขารวย **ไม่ตั้งคำถามเกี่ยวกับที่มาที่ไปของความร่ำรวย** ยอมรับนับถือ จนกลายเป็นคนมีหน้ามีตาในสังคม ทำให้คนยิ่งกล้าทำผิดเพราะนอกจากจะรวยแล้ว ไม่ถูกจับแล้ว ยังมีคนสรรเสริญ มีหน้ามีตาในสังคม ในสังคมไทยเรื่องนี้ชัดเจน และเป็นความอ่อนแอ ทำให้คอร์รัปชันกลายเป็นบันไดไต่เต้าให้กับคน จากที่ไม่มีอะไรเลย กลายเป็นคนที่สังคมรู้จัก ร่ำรวย มีตำแหน่ง แม้จะโกงบ้านโกงเมืองแล้วเราจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร

การแก้คอร์รัปชัน ต้องเริ่มที่การเปลี่ยนความเชื่อ (mind set) ของคนในประเทศว่า ปัญหาคอร์รัปชันนั้นแก้ไขได้ ถ้าจุดนี้ไม่มี ทุกคนก็จะไม่เชื่อว่าคอร์รัปชันแก้ได้ จึงไม่ยอมแก้กัน ไม่ยอมทำอะไร ปัญหา ก็เลยยิ่งรุนแรง กลายเป็นปัญหาที่แม้ทุกคนไม่ชอบ ก็มีอยู่ในสังคม เพราะไม่มีใครคิดจะแก้ไข

ยิ่งถ้าดูจากประสบการณ์ต่างประเทศในสังคมที่แก้ไขปัญหาได้ ลดทอนความรุนแรงได้ เช่น สิงคโปร์ เกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮองกง ซึ่งเป็นประเทศในเอเชียคล้ายๆ เรา และเคยมีปัญหาคอร์รัปชันรุนแรงมาก่อน ยิ่งชัดเจนว่า ถ้าจะทำการจริงจัง ปัญหา น่าจะลดทอนได้ และเงื่อนไขสำคัญที่ถอดเป็นบทเรียนของการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันให้สำเร็จก็คือ

สาม คนในสังคมไม่ว่าจะในภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนต้องพร้อมเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นตัวอย่าง ไม่ยอมให้พฤติกรรมคอร์รัปชันมาเป็นใหญ่ในสังคม ยิ่งในสังคมที่ระบบอุปถัมภ์มีอิทธิพลสูง คนในสังคมอาจเกรงใจ หรือนับถือคนที่โกง ที่ทุจริต เพียงเพราะเขาให้ประโยชน์บางอย่างแก่ตนเป็นการส่วนตัว เช่น แบ่งปันให้ ช่วยทำบุญให้ความช่วยเหลือ กลายเป็นบุญคุณจนมองคนที่ทุจริตคอร์รัปชันเป็นคนดี นำไปสู่การสรรเสริญเยินยอจนสังคมเกิดความสับสน และมีคำถามว่า คนโกงแต่เป็นคนดีมีหรือไม?

หนึ่ง ต้องมีผู้นำที่กล้าแก้ปัญหา

เพราะถ้าผู้นำที่มีอำนาจสูงสุดในประเทศไม่จริงจัง ไม่เอาด้วย ทำพอเป็นพิธี หรือร่วมทุจริต ร่วมคอร์รัปชัน การแก้ไขปัญหาก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้น ในเกือบทุกประเทศที่แก้ไขปัญหาคอร์รัปชันไม่ได้ ก็มาจากผู้นำไม่เอาจริง ไม่ได้เป็นผู้นำประเทศจริง เป็นแค่นินทาตำแหน่ง แต่อยู่ในอิทธิพลของกลุ่มคนหรือกลุ่มธุรกิจที่คอร์รัปชัน ไม่สามารถทำอะไรได้ กลายเป็นเครื่องมือหรือหุ่นเชิดให้กับคนเหล่านี้

สอง ภาคธุรกิจและภาคประชาสังคม

ต้องเข้มแข็ง ไม่เอาด้วยกับคอร์รัปชัน เพราะภาครัฐไม่พร้อมแก้ไขปัญหา ภาคธุรกิจและภาคประชาสังคมจึงต้องผลักดันให้ประเทศมีระบบการทำธุรกิจ ที่มีธรรมาภิบาลที่ดี ไม่ทุจริตคอร์รัปชัน และการทำนโยบายสาธารณะมีกระบวนการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนมีสิทธิมีเสียงที่จะให้ความเห็นและเปิดโปงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เหล่านี้ คือสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นในสังคมที่ต้องการแก้ไขปัญหา แต่สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นเอง ต้องมาจากการผลักดันของสังคม คือ ภาคธุรกิจและภาคประชาสังคม

ความเห็นของผมในเรื่องนี้ คือ คนโกงก็คือคนโกง คนดีก็คือคนดี ต้องแยกกัน ไม่สามารถรวมหรือหักลบกันได้ เหมือนคนที่รวยจากการทำบาปแล้วนำเงินไปบริจาค ทำบุญช่วยเหลือผู้คนมากมายเพื่อหวังล้างบาป สร้างภาพ สร้างบุญคุณ โดยหวังใช้ปกป้องความผิดของตน เหล่านี้ไม่ใช่การทำบุญ เพราะตามหลักพุทธศาสนา การทำบุญ คือ 1) ผู้ให้ ต้องให้ด้วยความจริงใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน 2) ผู้รับต้องเหมาะสมที่จะเป็นผู้รับ เพื่อนำทานเหล่านี้ไปสร้างประโยชน์ที่ถูกต้อง และ 3) ทานที่ให้ต้องเป็นทานบริสุทธิ์ ไม่ใช่มาจากการเอาเปรียบสังคม ทำความผิด ฉ้อโกง หรือทุจริตคอร์รัปชัน ถ้าสังคมให้ความสำคัญกับหลักเหล่านี้ คนที่ทุจริตคอร์รัปชันก็จะไม่มีที่ยืนในสังคม เพราะคนไม่ยอมรับ รู้ทัน และจะอยู่ในสังคมได้ยาก

นี่คือพลังของสังคมที่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน ก็ขอฝากเป็นข้อคิดไว้

ที่มา นสพ. กรุงเทพธุรกิจ
วันจันทร์ที่ 12 พฤศจิกายน 2561

ประชาชนตาต้าๆ ทำอะไรได้บ้าง?

โดย สุจริตจ้ง ณ ใจ

หากท่านผู้อ่านวารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต” สังเกต จะเห็นได้ว่าตามหน้าสื่อสารมวลชนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อ Social ฯลฯ ในทุกวันนี้ล้นแล้วแต่มีข่าวคราวการโกง การทุจริต คอรัปชัน หรือไม่ก็ข่าวที่สื่อให้เห็นถึงเรื่องของการทุจริต ให้ได้เห็นกันไม่เว้นแต่ละวัน แถบจะเรียกได้ว่าไม่มีวันใดเลยที่เราจะไม่พบเห็นข่าวเหล่านี้ ต้องบอกว่าโกงกันตั้งแต่ซากกะเบือยันเรือรบ (ขออภัยหากผู้เขียนกล่าวไม่สุภาพ) แม้รัฐบาล หน่วยงานปราบปรามการทุจริต สำนักงาน ป.ป.ช. หรือภาคิครือ่ายหน่วยงานภาครัฐ และภาคส่วนต่างๆ ได้เข้ามามืบทบาทในการต้านโกงแล้วก็ตาม

การทุจริต การโกงก็ดูเหมือนว่าจะยังคงมีอยู่ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่คือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมไทย จนหลายๆ ท่านอาจจะมองว่าบางเรื่องก็เป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ปล่อยๆ ไป เรื่องใหญ่ๆ ค่อยว่ากัน เราจะไปทำอะไรกันได้ ไ้เรามันก็แค่ **“ประชาชนตาต้าๆ”** (ซึ่งคำว่า **“ประชาชนตาต้าๆ”** พูดในความหมายง่าย ๆ ก็คือพวกเราประชาชนคนธรรมดาสามัญ) ค่านิยมข้างต้นเช่นนี้น่ากลัวมาก หากเราคิดและยิ่งไปกว่านั้นคือเราทำการทุจริตด้วยแล้ว ประเทศชาติ สังคมของเราจะอยู่ต่อไปได้อย่างไรในอนาคต สงสารลูกหลานสงสารประเทศ ก็นี่เรากำลังก้าวเข้าสู่ Thailand 4.0 กันแล้วนะ! หลายๆ ท่านคงจะทราบบว่าเรามีวิสัยทัศน์ในการกำหนดทิศทางประเทศที่ว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** หากยังคงเป็นเช่นนี้ ประชาชนยังไม่ตื่นรู้สู่กับการโกงแล้วประเทศเราจะเดินหน้ากันต่อไปได้อย่างไรกัน คิดแล้วมันเศร้าใจนะ!

ประชาชน

จากข้างต้น ก็คงไม่ต้องมาเริ่มต้นตั้งคำถามกันอีกว่า **“การทุจริต การโกง”** เริ่มที่ใคร? ไม่ต้องถามให้มากความว่าใครโกง ใครทุจริต? คนโกง คนทุจริตนั้นก็รู้ คนโดนโกงคนโดนทุจริตก็รู้ หรือบางครั้งคนอื่นโกงคนอื่นทุจริต เราก็รู้ และท้ายสุดบางครั้งเราเองก็โดนโกง และเราก็เป็นผู้โกงเองด้วยซ้ำ (อย่าเพิ่ง งง) แต่บางครั้งก็ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ นี่แหละหนา เด็ก เยาวชนรุ่นหลังมันถึงได้เลียนแบบ ก็ค่านิยม วัฒนธรรมแบบนี้ไง สังคมถึงพัฒนาไปไม่สุดสักที พอจะเดินต่อกี่สะดุด พอหยุดก็เซ

โซซัดโซเซ แล้วเมื่อไหร่จะไปถึงจุดหมาย หลากๆ คนบอกว่า ก็ขนาดระดับบึ๊กๆ (ใคร?...) โกงกัน เห็นๆ กันอยู่ ก็ยังคงลอยนวล ลอยหน้าลอยตา ทำทนายกฎหมาย สื่อและประชาชน แล้วเราประชาชนตาต้าๆ จะไปทำอะไรได้ล่ะ ก็นี่ฝั่งผู้เขียนถึงได้บอกไป ทำอะไรไว้ไม่ใช่ ไม่มีใครเห็น เขาเห็นกันหมด แต่พลังอำนาจในการจัดการของเขาไม่มี แล้วจะให้เขาทำอย่างไร? คงต้องช่วยเหลือกันเองแล้วที่นี้เรา **“ประชาชนตาต้าๆ”** จะทำอะไรได้? จะ **ยอมนิ่ง ยอมทน ยอมเดย** เช่นนั้นหรือ? แล้วเราจะทำอะไรได้บ้าง? อ่านต่อให้จบค่ะ ท่านผู้อ่านคะ คำตอบอยู่ที่คำถามและคำตอบเหล่านี้

ด้านโกง เริ่มที่ใคร? :

ตอบเลย! ไม่ต้องคิด

เริ่มที่ตัวเราเอง ก่อนนี้แหละ ไม่ต้องไปมองใครทำยังไง? :

ตอบเลย! ไม่โกงสิคะ งามได้!

แล้วไงต่อ? :

ตอบเลย! สร้างค่านิยม จิตสำนึกดีๆ ให้เกิดขึ้น ในครอบครัวและรอบๆ ตัวเรานี้แหละ สร้างสังคมให้โปร่งใส

คนเดียวทำได้ไหม? :

ตอบเลย! ทำได้ แต่ทำไมไม่ร่วมมือกันละร่วมมือกันอย่างไร? :

ตอบเลย! **รวมพลังกันสิ** สร้างเครือข่าย สร้าง

กระบวนการมีส่วนร่วม

แล้วทำอย่างไรล่ะ? :

ตอบเลย! เป็นภาคีเครือข่ายด้านโกง

ประชาชนตาต่างๆ ทำได้อย่างไร :

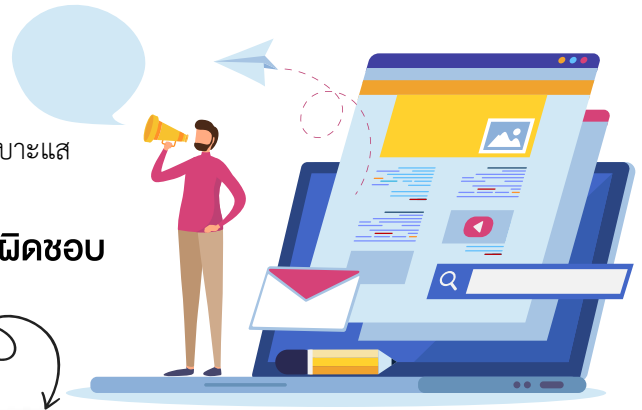
ตอบเลย! ช่วยกันเป็นหูเป็นตา สอดส่อง แจ้งเบาะแส

แล้วไงต่อ? :

ตอบเลย! พบเห็นการทุจริต การโกงแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ

หน่วยงานไหนบ้าง? :

ตอบเลย! เยอะแยะ นี่ไงด้านล่างนี้

8 ช่องทางร้องเรียน ต้านโกง

สำนักนายกรัฐมนตรี

สายด่วน 1111

ป.ป.ช.
สายด่วน 1205

ป.ป.ท. (ศอ.ต.ช.)
สายด่วน 1206

คสช.

สายด่วน
คู่ ปณ. 1299
444

สตง.
Ins
02 2718000

ศูนย์ดำรงธรรม
(กระทรวงมหาดไทย)
สายด่วน 1567

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต
ประจำกระทรวง (ศปท.)
ร้องเรียนโดยตรงที่หน่วยงานนั้นๆ
หรือหน่วยต้นสังกัด

แค่นี้พอแล้วหรือ? :

ตอบเลย! ไม่พอ พบเห็นเรื่องราว ข้อคิด
สาระ แนวทางดีๆ ค่านิยมดีๆ ในการป้องกัน
ต่อต้านการทุจริต **ต้องแฮร์ต่อ**

ไม่ต้องรอนะคะ!

แฮร์ยังไง? :

ตอบเลย! ง่ายๆ บอกต่อคนใกล้ตัว, สื่อ Social
ช่องทางไหนแฮร์ได้แฮร์เลย ไม่ต้องรอ!

เรื่องเช่นนี้หลายๆ ท่านอาจจะมองว่าเป็นเพียงพลังเล็กๆ แต่หากเราทุกคนคิดเหมือนกัน ร่วมกันคิด
ร่วมกันทำ พลังเล็กๆ ก็จะกลายเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ได้อย่างแน่นอน

เชื่อมั่นสิว่า **“จิตสำนึกดีๆ สร้างได้”**

สุดท้ายสั้นๆ (ไม่พูดเยอะ เจ็บคอ) อย่าคิดว่าเรา **“ประชาชนตาต่างๆ”** จะทำอะไรได้ หรือคิดว่า
ด้านโกงเป็นเรื่องยาก เพียงเราเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต ร่วมเป็นเครือข่ายต้านทุจริต ไม่ได้ยากเย็น
เพียงเท่านั้น เรายังเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสังคมโปร่งใสให้เกิดขึ้นกับสังคมของเราแล้ว **ท่าเลยวันนี้!**
ไม่ใช่เพื่อใคร เพื่อลูกหลานของเรา ในอนาคต เพียงแค่เรา **“ไม่ยอม ไม่ทน ไม่เอย”**

ทีนี้ รู้ยัง?! **“ประชาชนตาต่างๆ**
ทำอะไรได้บ้าง?” แค่นี้เอ็งงงงงงง!!!!

ร่วมคิด ร่วมทำ ต้านโกง

ตารางแสดงอันดับและคะแนน ดัชนีการรับรู้การทุจริต ของประเทศไทย

CPI 2018

ตารางแสดงค่าคะแนนจาก 9 แหล่งข้อมูล ที่องค์กรโปร่งใสนานาชาติ (TI) ใช้ประเมินเพื่อจัดอันดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทย

แหล่งข้อมูล	2013	2014	2015	2016	2017	2018	Change (2017-2018)
1. IMD World Competitiveness Yearbook	36	33	38	44	43	41	↓
2. WJP World Justice Project Rule of Law Index	33	44	26	37	40	40	↔
3. BP-TI Bertelsmann Foundation Transformation Index	40	40	40	40	37	37	↔
4. PERC Political and Economic Risk Consultancy	39	35	42	38	41	37	↓
5. WEF World Economic Forum Executive Opinion Survey	35	39	43	37	42	42	↔
6. ICRG Political Risk Services International Country Risk Guide	31	31	31	32	32	32	↔
7. EIU Economist Intelligence Unit Country Risk Rating	38	38	38	37	37	37	↔
8. GI Global Insight Country Risk Rating	32	42	42	22	35	35	↔
9. V-Dem Varieties of Democracy Project	-	-	-	24	23	21	↓
คะแนนเฉลี่ย (จากเต็ม 100)	35	38	38	35	37	36	
อันดับไทยใน 180 ประเทศ	102/77	85/175	76/168	101/176	96/180	99/180	
อันดับไทยในอาเซียน 10 ประเทศ	5/10	3/10	3/10	5/10	4/10	5/10	

หมายเหตุ

- ปี 2018 แสดง Change เป็นการประเมินวิเคราะห์ จากสถาบัน TI, โดยนำดัชนีการรับรู้การทุจริตและดัชนี, สำนักข่าวร่วมและประเมินสถานการณ์ทุจริต, สำนักการจัดอันดับความเสี่ยงและปัจจัยอื่น ๆ
- 2 ใน 3 (120 จาก 180 ประเทศทั่วโลก) ได้คะแนนต่ำกว่า 50 คะแนน
- คะแนนเฉลี่ยของ 180 ประเทศ อยู่ที่ 43 คะแนน

ตารางค่าคะแนน CPI ประจำปี 2018 ของประเทศไทยเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียน

อันดับ	ประเทศ	คะแนน	อันดับโลก
1	สิงคโปร์	85	3
2	บรูไน	63	31
3	มาเลเซีย	47	61
4	อินโดนีเซีย	38	89
5	ไทย	36	99
5	ฟิลิปปินส์	36	99
7	เวียดนาม	33	117
8	เมียนมา	29	132
9	ลาว	29	132
10	กัมพูชา	20	161

www.nacc.go.th 2

ตารางแสดงอันดับและคะแนนดัชนีการรับรู้ การทุจริตของประเทศไทย เมื่อเปรียบเทียบกับอันดับโลกและอันดับอาเซียน

ปี (ค.ศ.)	ปี 2013	ปี 2014	ปี 2015	ปี 2016	ปี 2017	ปี 2018	Change (2017 - 2018)
คะแนน	35	38	38	35	37	36	↓
อันดับโลก	102	85	76	101	96	99	↓
อันดับอาเซียน	5	3	3	5	4	5	↓

www.nacc.go.th 3

ไทยได้ 36 คะแนน อยู่ลำดับที่ 99 จาก 180 ประเทศ :
คะแนนหลักนิติธรรมไม่ลด เชื่อการเลือกตั้งจะช่วยเพิ่มค่า CPI

นายวรวิทย์ สุขบุญ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะโฆษกสำนักงาน ป.ป.ช. แถลงว่า เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2562 องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International หรือ TI) ได้ประกาศ ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ปี 2018 ปรากฏว่า 2 ใน 3 จาก 180 ประเทศทั่วโลก ได้คะแนนต่ำกว่า 50 คะแนน โดยคะแนนเฉลี่ยทั่วโลกอยู่ที่ 43 คะแนน ซึ่งประเทศที่ได้อันดับความโปร่งใสสูงสุดคือเดนมาร์ก ได้ 88 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน สำหรับไทยได้ 36 คะแนน อยู่ลำดับที่ 99 จาก 180 ประเทศ

ในการให้ค่าคะแนน CPI ปี 2018 องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (TI) ให้คะแนนและจัดอันดับ ประเทศไทย โดยพิจารณาข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 9 แหล่งข้อมูล ซึ่งไทยได้คะแนนเท่าเดิม 6 แหล่ง คะแนนลดลง 3 แหล่ง ทั้งนี้ จะสังเกตเห็นได้ว่า ค่าคะแนนที่เกี่ยวข้องกับความโปร่งใส หลักนิติธรรม และปัจจัยเกี่ยวกับ คอร์รัปชัน ล้วนมีคะแนนเท่าเดิม

1. แหล่งข้อมูลไทย ได้คะแนนเท่ากับปีก่อน มี 6 แหล่งข้อมูล คือ

1.1 Bertelsmann Foundation Transformation Index (BF-TI)

ได้ 37 คะแนน (ปี 2017 ได้ 37 คะแนน) (เท่าเดิม)

BF-TI ใช้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์และประเมินกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ประชาธิปไตยและระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี และดูความเปลี่ยนแปลง 3 ด้าน คือ 1. ด้านการเมือง 2. ด้านเศรษฐกิจ และ 3. ด้านการจัดการของรัฐบาล ทั้งนี้ BF-TI จะมีการเผยแพร่ผลทุก 2 ปี และข้อมูลที่เผยแพร่ครั้งล่าสุด คือ เดือนมกราคม 2561 ถึงแม้ว่าการประเมินค่าดัชนี Transformation index BTI จะประกอบด้วยชุดคำถามหลายข้อแต่ Transparency International ใช้คะแนนจากคำถามของ BF เพียง 2 ข้อ ในการประเมินคะแนน CPI คือ การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำการทุจริต และความสำเร็จของรัฐบาลในการจัดการกับปัญหาคอร์รัปชัน

คะแนนเท่าเดิม น่าจะเป็นเพราะ TI ใช้คะแนนจากรายงานการวิเคราะห์ของ BF-TI ครั้งล่าสุดเมื่อปีที่ผ่านมา

1.2 International Country Risk Guide (ICRG) : Political Risk services

ได้ 32 คะแนน (ปี 2017 ได้ 32 คะแนน) (เท่าเดิม)

ICRG เป็นการจัดอันดับความเสี่ยงของประเทศต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเงิน วิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้เชี่ยวชาญ และมีการรายงานผลทุกเดือน ครอบคลุม 140 ประเทศ ทั่วโลก

“การคอร์รัปชัน” เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ใช้ประเมินความเสี่ยงด้านการเมือง มุ่งประเมินการคอร์รัปชันในระบบการเมือง โดยรูปแบบการทุจริตที่พบมากที่สุด คือ การเรียกรับสินบน หรือการเรียกรับเงินเพื่ออำนวยความสะดวกในการนำเข้า/ส่งออก การประเมินภาษี รวมถึงระบบอุปถัมภ์ ระบบพวกพ้อง การให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองแบบลับ ๆ และความสัมพันธ์ใกล้ชิดของนักการเมืองกับนักธุรกิจ

คะแนนเท่าเดิม น่าจะเป็นผลมาจาก ICRG เน้นความเป็นประชาธิปไตย รัฐบาลและฝ่ายบริหารต้องสามารถถูกตรวจสอบได้ ซึ่งประเทศไทยยังมีข้อจำกัดในเรื่องนี้เหมือนปีที่ผ่านมา

1.3 Economist intelligence Unit (EIU) : Country Risk Rating

ได้ 37 คะแนน (ปี 2017 ได้ 37 คะแนน) (เท่าเดิม)

EIU วิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับความเสี่ยงที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศต้องเผชิญได้แก่ความโปร่งใสในการจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณ การใช้ทรัพยากรของราชการ/ส่วนรวม การแต่งตั้งข้าราชการจากรัฐบาลโดยตรง มีหน่วยงานอิสระในการตรวจสอบการจัดการงบประมาณของหน่วยงานนั้น ๆ มีหน่วยงานอิสระด้านยุทธธรรมตรวจสอบผู้บริหาร/ผู้ใช้อำนาจ ธรรมเนียมการให้สินบน เพื่อให้ได้สัญญาสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ EIU มีการสำรวจเก็บข้อมูลประมาณเดือนกันยายนของทุกปี

คะแนนเท่าเดิม น่าจะเป็นเพราะ เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญของ EIU ได้วิเคราะห์ว่า แม้ว่าประเทศไทยจะมีการกำหนดให้มีการเลือกตั้งในปี 2019 แต่ทหารก็

ยังมีอิทธิพลอยู่ในสภาเช่นเดิม รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไม่มีการเผยแพร่ในรูปแบบสากล จึงทำให้การวิเคราะห์อาจมีการคลาดเคลื่อนได้

1.4 Global Insight Country Risk Rating (GI)

ได้ 35 คะแนน (ปี 2017 ได้ 35 คะแนน) (เท่าเดิม)

GI ประเมินปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจที่ต้องเกี่ยวข้องกับคอร์รัปชัน การแทรกแซงของเจ้าหน้าที่รัฐในการดำเนินธุรกิจ การให้สินบนและสิ่งตอบแทนสำหรับพิจารณาสัญญาและขอใบอนุญาต

คะแนนเท่าเดิม น่าจะเป็นเพราะ แม้ว่ามุมมองและความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจต่อการแก้ไขปัญหาการทุจริตของรัฐดีขึ้น สถานการณ์ภายในประเทศเอื้ออำนวยต่อการลงทุน สร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนและบริษัทข้ามชาติด้วยหลายแนวทาง ได้แก่ การออกคู่มือมาตรการควบคุมภายในของนิติบุคคล ตามมาตรา 123/5 (ปัจจุบันตามกฎหมายใหม่เป็นมาตรา 176) แต่นักลงทุน นักธุรกิจ และผู้ทำสัญญากับภาครัฐ ยังมองว่า การดำเนินงานของภาคธุรกิจที่ต้องพบอุปสรรคจากปัญหาคอร์รัปชัน การแทรกแซงจากเจ้าหน้าที่รัฐในการดำเนินธุรกิจ และปัญหาการให้สินบนและสิ่งตอบแทนสำหรับการพิจารณาสัญญาและการขอใบอนุญาตต่างๆ ยังคงมีอยู่ การป้องกันการให้สินบนในระดับต่าง ๆ ยังไม่เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้สถานการณ์ต่างๆ ภายในประเทศทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ กฎหมายภาษี การบริหาร และความมั่นคง ที่จะเอื้ออำนวยต่อการลงทุนทำธุรกิจไม่เปลี่ยนแปลงจากปีที่ผ่านมามากนัก

1.5 World Economic Forum (WEF) : Executive Opinion Survey

ได้ 42 คะแนน (ปี 2017 ได้ 42 คะแนน) (เท่าเดิม)

WEF สำรวจมุมมองของนักธุรกิจที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคสูงสุดในการทำธุรกิจ 5 ด้าน คือ 1. การคอร์รัปชัน 2. ความไม่มั่นคงของรัฐบาล/ปฏิวัติ 3. ความไม่แน่นอนด้านนโยบาย 4. ระบบราชการที่ไม่มีประสิทธิภาพ 5. โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคที่ไม่เพียงพอว่า

แต่ละปัจจัยเป็นอุปสรรคเพิ่มขึ้น เท่าเดิม หรือลดลง ทั้งนี้ WEF สำรวจข้อมูลประมาณเดือนมกราคม - มิถุนายนของทุกปี

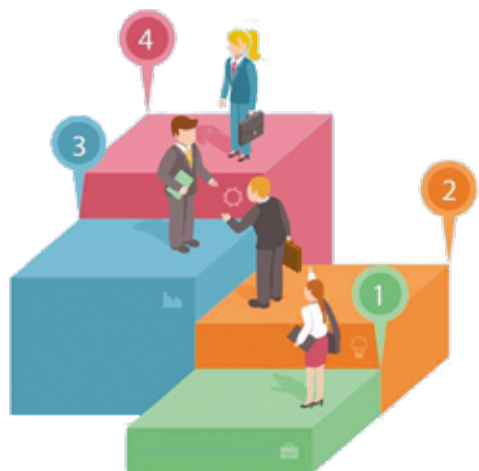
คะแนนเท่าเดิม เนื่องจากสถานการณ์การทุจริตในความรู้สึกลูกของนักลงทุนนั้นยังคงเท่าเดิม ไม่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น หรือแย่ลงกว่าเดิม ถึงแม้หน่วยงานภาครัฐจะมีการตื่นตัวกับการให้บริการด้วยความโปร่งใส มีการออกนโยบายต่างๆ รวมทั้งการประกาศเจตนารมณ์ในการต่อต้านการทุจริต แต่การแก้ปัญหาที่ไม่อาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ

1.6 World Justice Project (WJP) : Rule of Law Index

ได้ 40 คะแนน (ปี 2017 ได้ 40 คะแนน) (เท่าเดิม)

WJP ประเมินค่าความโปร่งใสโดยใช้ 8 หลักเกณฑ์ เน้นเรื่องหลักนิติธรรม แต่ปีที่ผ่านมามี TI นำเกณฑ์ด้านการปราศจากคอร์รัปชันและแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวมาเป็นตัวให้คะแนน โดยในรายงานฉบับที่ผ่านมามี WJP ได้เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤษภาคม - พฤศจิกายน 2017

ได้คะแนนเท่าเดิม น่าจะเป็นเพราะ TI ใช้คะแนนจากรายงานการวิเคราะห์ของ WJP ครั้งล่าสุดเมื่อปีที่ผ่านมามี (2017 - 2018)

2. แหล่งข้อมูลไทย ได้คะแนนลดลง จากปีก่อน มี 3 แหล่งข้อมูล คือ

2.1 International Institute Management Development (IMD) : World Competitiveness Yearbook

ได้ 41 คะแนน (ปี 2017 ได้ 43 คะแนน) (ลดลง 2 คะแนน)

IMD นำข้อมูลสถิติทุติยภูมิและผลการสำรวจความคิดเห็นผู้บริหารระดับสูง ไปประมวลผลจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย และพิจารณาจาก 4 องค์ประกอบ คือ 1. สมรรถนะทางเศรษฐกิจ 2. ประสิทธิภาพของภาครัฐ 3. ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ 4. โครงสร้างพื้นฐาน ทั้งนี้ IMD สำรวจข้อมูลประมาณเดือนมกราคม - เมษายนของทุกปี

คะแนนลดลง ถึงแม้ว่าจะมีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ หลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ เป็นต้น รวมทั้งมีการกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน และช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยก็ตาม แต่ยังคงขาดการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง จึงอาจทำให้ประชาชนและนักธุรกิจยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้

2.2. Political and Economic Risk Consultancy (PERC)

ได้ 37 คะแนน (ปี 2017 ได้ 41 คะแนน) (ลดลง 4 คะแนน)

PERC สำรวจข้อมูลจากนักธุรกิจในท้องถิ่นและนักธุรกิจชาวต่างชาติที่เข้าไปทำธุรกิจในประเทศนั้นๆ ได้แก่ นักธุรกิจจากสมาคมธุรกิจ ผู้แทนที่เข้าร่วมการประชุมต่าง ๆ ในเอเชีย ผู้แทนหอการค้าประเทศต่างๆ เป็นต้น ซึ่งข้อมูลที่น่ามาใช้จัดทำ CPI 2018 เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคมถึงต้นเดือนมีนาคม 2018 และตีพิมพ์วารสารในเดือนมีนาคม 2018

ทั้งนี้ PERC มีหลักเกณฑ์ในการสำรวจโดยการสอบถามกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นการถามคำถามที่แสดงให้เห็นถึงระดับการรับรู้ในเรื่องการคอร์รัปชัน โดยมีคำถามที่ใช้ในการสำรวจที่สำคัญ คือ ท่านจะให้คะแนนปัญหาการทุจริตในประเทศที่ท่านทำงานหรือประกอบธุรกิจเท่าใด

คะแนนลดลง น่าจะเป็นเพราะ แม้ว่ามุมมองนักธุรกิจภายในประเทศจะมองว่าสถานการณ์คอร์รัปชันไทยปี 2018 มีความรุนแรงน้อยกว่า ปี 2017 แต่ในมุมมองของนักธุรกิจต่างชาติที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มองว่า การเลือกตั้งที่กำลังจะมีขึ้น เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนในประเทศที่มีต่อการแก้ไขปัญหาการทุจริตของรัฐบาล นอกจากนี้ ชาวเกี่ยวกับการทุจริตของข้าราชการระดับสูงในอดีตซึ่งประชาชนกล้าออกมาเปิดเผยมากขึ้น ดังที่เป็นข่าวออกมามากต่อเนื่อง ก็มีส่วนที่ทำให้มุมมองการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามอาจมีผลให้มีค่าคะแนนที่ลดลง

2.3 Varieties of Democracy Project (V-DEM)

ได้ 21 คะแนน (ปี 2017 ได้ 23 คะแนน) (ลดลง 2 คะแนน)

V-DEM วัดเกี่ยวกับความหลากหลายของประชาธิปไตย การถ่วงดุลของฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ตลอดจนการทุจริตของเจ้าหน้าที่ในฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ซึ่งในปี 2016 มีการวัดในอาเซียนเพียง 4 ประเทศ แต่ในปี 2017 มีการวัดในอาเซียน 10 ประเทศ

คะแนนลดลง น่าจะเป็นเพราะปีที่ผ่านมา สังคมโลกมองว่าไทยยังขาดความชัดเจนเกี่ยวกับการเลือกตั้งมีข้อจำกัดเรื่องสิทธิเสรีภาพบางประการเพื่อความสงบเรียบร้อยของประเทศ การถ่วงดุลของฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติและกระบวนการยุติธรรมยังไม่ชัดเจน

ดังนั้นในการดำเนินการเพื่อเพิ่มค่าดัชนีการรับรู้การทุจริตและการลดปัญหาการทุจริต จำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนในสังคมต้องรวมพลังกันสร้างสังคมที่ไม่ทนกับการทุจริต โดยรัฐบาลต้องมีเจตจำนงในการแก้ไขปัญหการทุจริตที่ชัดเจนและต่อเนื่อง ภาครัฐต้องมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ภาคเอกชนต้องไม่

ความร่วมมือในการให้สินบนทุกรูปแบบและมีการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ ภาคประชาสังคมต้องมีความตื่นตัว ไม่ยอม ไม่ทน ไม่เฉย ต่อการทุจริตทุกรูปแบบ สร้างค่านิยมสุจริต ขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายเดียวกัน “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต”

สำหรับในส่วนของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ผ่านมาได้มีการเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากปริมาณคดีเข้าและที่ดำเนินการแล้วเสร็จ

ปี ค.ศ.	จำนวนเรื่องร้องเรียนรับใหม่ (เรื่อง)	ดำเนินการแล้วเสร็จ (เรื่อง)
2015	3,051	1,619
2016	5,382	2,411
2017	4,896	3,459
2018	4,622	3,752

นอกจากนี้ เมื่อมีคดีเกิดขึ้นจะมีการศึกษาเพื่อวางมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีกหรือวางมาตรการเพื่อส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายได้แก่ มาตรการป้องกันการทุจริตกรณีการค้ำระหว่างประเทศแบบรัฐต่อรัฐจากโครงการจํานำข้าว และการระบายข้าวแบบจีทูจี, มาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ, มาตรการเพื่อวางเกณฑ์ชี้วัดความเสี่ยงต่อการทุจริตเชิงนโยบาย ตลอดจนการป้องกันการทุจริต โดยใช้หลักสูตรต้านทุจริตศึกษาที่จะเริ่มการเรียนการสอนในปีการศึกษาแรกของปี 2562

คลินิกด้านทุจริต ปลุกจิตสำนึกคนไทย

หาก “วัคซีน” คือแนวทางในการทำให้ร่างกายภูมิคุ้มกัน ต้านทาน ป้องกันโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ได้ เช่นนั้นแล้วเราจะมีวัคซีน ที่สร้างภูมิคุ้มกัน ป้องกันการโกง ตลอดจนปัญหาการทุจริตได้หรือไม่?

ฟังดูคล้ายจะเป็นคนละเรื่อง หากแต่การสร้างฐานความคิดตั้งแต่ทุกช่วงวัย ให้รู้จักแยกแยะสิ่งถูกผิด ผลประโยชน์ส่วนตน ผลประโยชน์ส่วนรวม ตลอดจนปลูกฝังความคิดจิตสาธารณะล้วนเป็นตั้งการสร้างภูมิคุ้มกัน นำไปสู่สังคมที่ปลอดการทุจริต ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564) ซึ่งกำหนดยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต จึงเป็นที่มาของหลักสูตรต้านทุจริต (Anti-Corruption Education) ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. เสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะสถาบันการศึกษา นำหลักสูตรดังกล่าวไปพิจารณาปรับใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ผ่าน 5 หลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน: รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต
2. หลักสูตรอุดมศึกษา: วิชาใส่ใจสะอาด
3. หลักสูตรกลุ่มทหารและตำรวจ: หลักสูตรตามแนวทางรับราชการ กลุ่มทหารและตำรวจ
4. หลักสูตรวิทยากร ป.ป.ช. บุคลากรภาครัฐ และรัฐวิสาหกิจ: สร้างวิทยากรผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต
5. หลักสูตรโค้ช: เพื่อการรู้คิดด้านทุจริต

ทั้ง 5 หลักสูตรจะเรียนรู้เนื้อหา 4 อย่างคือ

1. รู้จักคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม
2. ละอายต่อการทุจริต
3. มีจิตพอเพียง ด้านทุจริต
4. มีความรับผิดชอบต่อสังคม

ทั้งนี้ หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา (Anti-Corruption Education) จะเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งในการสร้างความรู้ความเข้าใจและทักษะให้แก่ผู้เรียนหรือผู้ผ่านการอบรมในการคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตน กับผลประโยชน์ส่วนรวม มีความอาย ความไม่ทนต่อการทุจริต มีจิตพอเพียงตลอดจนความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อร่วมกันป้องกัน ต่อต้านการทุจริต มิให้เกิดขึ้นในสังคมไทย เพื่อสร้างสังคมไทยที่ไม่ทนต่อการทุจริตต่อไป

สำนักงาน ป.ป.ช.

คลินิกด้านทุจริต ปลูกจิตสำนึกคนไทย

ไม่ยอม ไม่ทน ไม่เอย

แก้ปัญหากการทุจริต = ปลูกฝังค่านิยมด้านทุจริต

หลักสูตรด้านโกง

1.หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.หลักสูตรอุดมศึกษา

3.หลักสูตรกลุ่มทหาร และตำรวจ

4.หลักสูตรวิทยากร ป.ป.ช.
บุคลากรภาครัฐ และรัฐวิสาหกิจ

5.หลักสูตรโค้ช

เนื้อหา 4 อย่าง ในหลักสูตรด้านโกง

1.การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์
ส่วนตน กับ ผลประโยชน์ส่วนรวม

2.ความละเอียด และความไม่ทนต่อการทุจริต

3.จิตพอเพียงด้านทุจริต

4.พลเมือง และ
ความรับผิดชอบต่อสังคม

BRAVE

ความกล้าหาญ

- กล้าทำสิ่งที่ถูกต้อง
- กล้าปกป้องความสุจริต
- กล้าต้านการทุจริต
- กล้าคิดเพื่อสังคม

มาตรการป้องกันการละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้ กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ ตามมติคณะรัฐมนตรี 8 มกราคม 2562

จากปัญหาการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ ที่ทำให้บ้านเมืองดูไม่สะอาด และ
ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน เช่น
กีดขวางทางเดินสาธารณะ บดบังทัศนวิสัยในการขับขี่ สุ่มเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายจาก
ป้ายโฆษณาที่ไม่ได้มาตรฐาน ขาดความมั่นคงแข็งแรง หรือรुक้าออกมานอกแนว
ของอาคาร หรือแม้แต่การติดตั้งป้ายโฆษณาที่มีความเข้มของแสงสูงเกินมาตรฐาน หรือ
ภาพเคลื่อนไหว ซึ่งทำให้รบกวนสมาธิของผู้ขับขี่ อันก่อให้เกิดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุได้
**แม้ว่าการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะเป็นเรื่องที่มีกฎหมายกำหนด
เป็นข้อห้ามอย่างชัดเจน แต่ปัจจุบันยังไม่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ซึ่งส่งผล
ให้ปัญหาดังกล่าวยังคงพบเห็นได้ทั่วไป**

ดังนั้น เพื่อให้มีการป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการติดป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะและ
การละเว้นการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเห็นควร
เสนอมาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณา
บนทางสาธารณะ เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ
หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่
ราชการ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม
การจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและจัดการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเข้มงวด และเสนอแนะให้มีการปรับปรุง
กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดที่เป็นช่องทางให้มีการทุจริต หรือประพฤติมิชอบ
หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 มาตรา 32 ดังนี้

1 มาตรการระยะเร่งด่วน

มาตรการทางบริหาร (ป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่)

- 1.1 ผู้บริหารในแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรลงพื้นที่ตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ในสังกัดตามสายการบังคับบัญชา
ในการกำกับดูแลเรื่องการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ หากเจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแลเรื่องดังกล่าวละเลย หรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่ หรือเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ติดตั้งป้ายโฆษณาให้ถือเป็นความผิดวินัยหรืออาญาตามแต่กรณี
- 1.2 ป้ายโฆษณาทุกประเภทต้องมีเลขทะเบียนควบคุมเป็นระบบเดียว ซึ่งสามารถบ่งบอกว่าหมายเลขนั้น หน่วยงานใด
เป็นผู้ออกใบอนุญาต หรือกำกับดูแลป้ายโฆษณาในพื้นที่นั้น ๆ เพื่อสร้างให้เกิดความเข้มงวดในการกำกับดูแลและจัดระเบียบ
ป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ รวมทั้งเป็นข้อมูลในการดำเนินการกับผู้ติดตั้งป้ายโฆษณาผิดกฎหมาย และหน่วยงาน
ที่ออกใบอนุญาตผิดกฎหมายด้วย
- 1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีช่องทางที่เหมาะสมสำหรับแจ้งเบาะแสป้ายโฆษณาหรือสิ่งอื่นใดที่รुक้าทางสาธารณะ
หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยอาจใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ อีกทั้ง หน่วยงาน
นั้นจะต้องมีแนวทางการจัดการที่ชัดเจน และรายงานผลการดำเนินการภายหลังได้รับการแจ้งเบาะแสให้ประชาชน
ผู้แจ้งเบาะแสรับทราบด้วย

- 1.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดพื้นที่เฉพาะสำหรับการติดป้ายโฆษณาโดยไม่มีค่าธรรมเนียม หรือค่าขออนุญาต โดยรวมเป็นศูนย์กลางในสถานที่ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ และให้มีการบริหารจัดการที่ดี เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย และลดโอกาสที่เจ้าหน้าที่เรียกรับผลประโยชน์
- 1.5 ในกรณีที่หน่วยงานภาครัฐจัดจ้างให้ภาคเอกชนดำเนินการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ หรือรณรงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดขนาดมาตรฐานของชื่อหรือสัญลักษณ์ของบริษัทเอกชนที่ปรากฏบนป้ายโฆษณา ให้มีขนาดตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ไม่สามารถมองไม่เห็นได้อย่างเด่นชัด หรือดึงดูดความสนใจได้เทียบเท่ากับข้อความประชาสัมพันธ์ หรือข้อความรณรงค์ที่ปรากฏบนป้ายนั้นๆ เพื่อป้องกันการโฆษณาแฝงของภาคเอกชนที่อาจเกิดขึ้น
- 1.6 กำหนดนิยามของคำว่าป้ายโฆษณาให้ชัดเจน รวมถึงกำหนดลักษณะ รูปแบบ และขนาดของป้ายโฆษณาให้เป็นแนวทางเดียวกัน เพื่อใช้เป็นมาตรฐานกลางในการควบคุมดูแลเรื่องป้ายโฆษณาในแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 1.7 กำหนดค่ามาตรฐานความเข้มของแสงบนป้ายโฆษณาที่ไม่ก่อให้เกิดอันตราย รวมทั้งกำหนดให้ป้ายโฆษณาที่มีแสงสว่างในตัวเอง ต้องมีระบบการปรับความเข้มของแสงอัตโนมัติตามแสงธรรมชาติ
- 1.8 ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมการขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณาให้มีความเหมาะสมกับปัจจุบัน โดยกำหนดกรอบเป็นช่วงอัตรา และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาให้เหมาะสมกับพื้นที่ของตน โดยพิจารณาทั้งจากขนาดของป้าย พื้นที่ที่ติดตั้งป้าย แล้วกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงที่จะเป็นรายได้ของรัฐ เพื่อนำมาพัฒนาดูแลรักษาพื้นที่นั้น ๆ อย่างเหมาะสม
- 1.9 ปรับบทลงโทษเป็นลักษณะของอัตราค่าปรับ คือ ปรับในอัตราที่สูงขึ้นตามจำนวนครั้งที่กระทำความผิด ซึ่งหากกระทำผิดเกินจำนวนครั้งที่กำหนด ให้ระงับสิทธิในการติดตั้งป้ายโฆษณาในที่สาธารณะทุกกรณี
- 1.10 กรณีไม่ทราบว่าเป็นผู้ติดตั้งป้ายโฆษณาผิดกฎหมาย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากป้ายโฆษณานั้น เป็นผู้ติดตั้ง เว้นแต่ผู้นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าถูกกลั่นแกล้ง หรือไม่มีส่วนรู้เห็นในการกระทำดังกล่าว

2 มาตรการระยะยาว

(ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง)

- 2.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดเวทีเพื่อให้ความรู้ทางกฎหมายแก่สมาคมโฆษณา สมาคมคอนโดมิเนียม หรือสมาคมภาคธุรกิจเอกชนอื่น ๆ ในพื้นที่นั้น ซึ่งมีความประสงค์จะติดตั้งป้ายโฆษณาในบริเวณดังกล่าว เพื่อขอความร่วมมือและเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับเจ้าของป้ายโฆษณาได้มีการรับทราบและมีความเข้าใจถูกต้องตรงกัน
- 2.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้เครือข่ายประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ เพื่อความสะอาดเรียบร้อยของบ้านเมือง

คณะรัฐมนตรี
ได้มีมติ
เมื่อวันที่ 8
มกราคม
2562 ว่า

- 2.1 รับทราบมาตรการดังกล่าว
- 2.2 ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานหลักร่วมกับกระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับมาตรการดังกล่าวไปดำเนินการ
- 2.3 เห็นชอบแนวปฏิบัติในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอมาตรการความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา 32 แห่ง พ.ร.บ. ป.ป.ช. 2561

หน่วยงานเกี่ยวข้องซึ่งได้แจ้งเรื่อง มาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ ให้ทราบ ดังนี้

1	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	7	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
2	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	8	เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
3	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม	9	เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
4	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	10	ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
5	รัฐมนตรีว่าการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	11	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
6	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์		

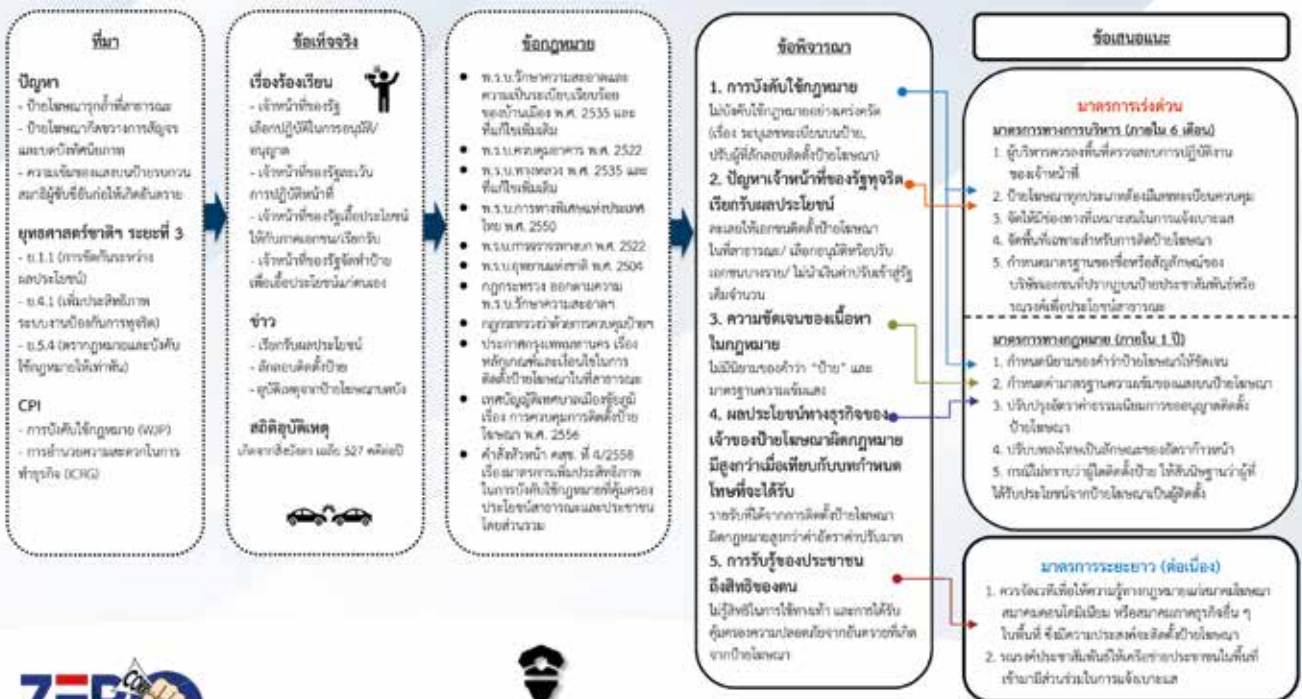
เมื่อมี “มาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ”

สิ่งที่ประชาชนคนไทยจะได้รับอย่างเห็นผลได้ชัดเจน นั่นก็คือ ประเทศไทยจะมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย บ้านเมืองดูสะอาดมากขึ้น อีกทั้งประชาชนไทยยังได้รับความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดินสาธารณะ ไม่มีสิ่งบดบังทัศนวิสัยในการขับขี่ ไม่ลุ่่มเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายจากป้ายโฆษณาที่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีสิ่งรบกวนสมาธิขณะขับขี่ ทั้งหมดนี้ จะก่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนคนไทยมากยิ่งขึ้น ชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยก็จะดียิ่งขึ้นนั่นเองครับ

แผนผังสรุปรายละเอียด

มาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ

วัตถุประสงค์ที่ 1
เพื่อป้องกันการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวกับการติดตั้งป้ายโฆษณา | วัตถุประสงค์ที่ 2
เพื่อให้เจ้าหน้าที่รัฐบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง | วัตถุประสงค์ที่ 3
เพื่อสร้างค่านิยมให้ภาคเอกชน/ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมาย |
|---|--|---|

เนื้อหาในบทความนี้เป็นเคสคดีดังในอดีต ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิด รวบรวมขึ้นโดยศูนย์วิจัยเพื่อต่อต้านการทุจริต ป่วย อึ้งภากรณ์ สำนักงาน ป.ป.ช. และสำนักข่าวอิสรา www.isranews.org ได้นำข้อมูลมานำเสนอให้กับสาธารณะชนได้รับทราบ เพื่อเป็นประโยชน์ให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายนำไปใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบคดีทุจริตต่าง ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตว่า รูปแบบพฤติการณ์การทุจริต รวมไปถึงข้อกฎหมายสำคัญที่ใช้ในการตัดสินคดีของ ป.ป.ช. มีรายละเอียดเป็นอย่างไร

อีกทั้งยังทำให้ประชาชนและสังคมได้รับรู้รับทราบข้อมูลคดีทุจริตเมื่อประชาชนมีความรู้ และตระหนักถึงปัญหา การทุจริตคอร์รัปชันก็จะทำได้ยากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีเครือข่ายที่เข้มแข็งของประชาชนคอยสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานของข้าราชการ รวมถึงโครงการต่าง ๆ ของรัฐ ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่รัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่กล้าที่จะทุจริตหรือละเมิดระว่างในการดำเนินโครงการให้โปร่งใส เป็นการสร้างวัฒนธรรมความสุจริตขึ้นในสังคม ทำให้คนในสังคมเกิดความละอายที่จะกระทำการทุจริตรับทราบถึงบทลงโทษหรือผลที่จะได้รับ อันจะทำให้เกิดความเกรงกลัว ไม่กล้ากระทำการทุจริตต่อไป

(การเผยแพร่ข้อมูลระบุชื่อผู้เกี่ยวข้องเป็นตัวอักษรย่อ เพื่อปกป้องสิทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา เพราะบางคดียังอยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาล)

@ การทุจริตนำรถยนต์และน้ำมันเชื้อเพลิงของทางราชการไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเอง

KARAOKE

ข้อเท็จจริง นาย ก. รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้ทำบันทึกขออนุญาตใช้รถส่วนกลางขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไปใช้ในราชการ 2 ครั้ง เป็นระยะเวลาต่อเนื่องกัน และขอนำรถยนต์ไปเก็บไว้ที่บ้านพักส่วนตัว โดยมีการเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจากทางราชการ

และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย ข. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้จํานำรถยนต์ประกันการกู้ยืมไว้กับเจ้าของร้านคาโอเกะแห่งหนึ่ง จนกระทั่งพนักงานขับรถยนต์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มาพบเห็นว่ารถยนต์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจอดอยู่หน้าร้านคาราโอเกะ จึงสอบถามเจ้าของร้านได้ความว่านาย ข. นำมาจํา นำ จึงแจ้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบเรื่อง ต่อมานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มอบเงินเพื่อไปไถ่ถอนรถดังกล่าว และในวันเดียวกันนาย ก. และภรรยา และนาย ข. ได้ร่วมกันแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนว่า นาย ข. ได้ยืมรถยนต์ไปจากภรยานาย ก. และรถยนต์ถูกคนร้ายลักไป แต่ข้อเท็จจริงคือนาย ข. นำไปจํา นำ

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. การกระทำของนาย ก. และ นาย ข. เป็นความผิดอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147, 151 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 90 และ 91

@ เบียดบังเงินค่าภาษีบำรุงท้องที่และเงินค่าค้าประกันสัญญาจ้างก่อสร้าง

ข้อเท็จจริง นาง ก. ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานที่เกี่ยวกับการเงินการบัญชีตามระเบียบของทางราชการ กระทำการโดยทุจริตเบียดบังเงินภาษีบำรุงท้องที่ที่เป็นเงิน 10,876.71 บาท โดยไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินค่าบำรุงท้องที่ และนาง ก. ได้รับชำระเงินค้ำประกันสัญญาจ้างก่อสร้างจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. จำนวน 6,272 บาท โดยไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินเช่นกัน และรวมเป็นจำนวนเงินที่ถูกกล่าวหาไว้ทั้งสิ้น 17,148.71 บาท ซึ่งนาง ก. มีหน้าที่ต้องนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์และบัญชีเงินฝากกระแสรายวันขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้นำเงินเข้าบัญชีดังกล่าวแต่อย่างใด กลับเบียดบังเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นของตนโดยทุจริต

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. การกระทำของนาง ก. เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุให้เสียหายราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง และเป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 และมาตรา 157

@ เบียดบังเงินที่ได้รับการจัดสรรอุดหนุนจากรัฐบาล เป็นเหตุให้เงินขาดบัญชี

ข้อเท็จจริง องค์การบริหารส่วนตำบล A มีการเบิกเงินภาษีที่ได้รับโอนจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยโอนผ่านธนาคาร นำเข้าบัญชีออมทรัพย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล A เพื่อนำเงินไปใช้จ่ายตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายโดยนาย ก. นายกองค้การบริหารส่วนตำบล A และนาย ข. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล A เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็คให้แก่

นาย ค. หัวหน้าส่วนการคลังจำนวน 20 ฉบับ เมื่อนาย ค. ได้รับเงินดังกล่าวแล้วก็นำเงินเข้าฝากในบัญชีธนาคารเพียงส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งไม่ได้นำฝากเข้าบัญชี โดยปรากฏว่าแท้ที่จริงแล้ว นาย ค. ได้ปลอมลายมือชื่อของนาย ก. และนาย ข. จ่ายเช็คจำนวน 20 ฉบับ ให้แก่ตนเอง จากนั้นจึงได้นำเช็คดังกล่าวไปเบิกเงินจากธนาคารเป็นเงินสด แล้วเบียดบังเงินไปเป็นของตนหรือของผู้อื่นโดยทุจริต

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีการกระทำของนาย ก. และนาย ข. มีมูลเป็นความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรง แต่เนื่องจากนาย ก. พ้นตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบล A แล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะต้องส่งเรื่องไปให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินกรกับนาย ก. ส่วนนาย ข. ผู้บังคับบัญชาได้ลงโทษตัดเงินเดือน เป็นเวลา 2 เดือน ส่วนกรณีการกระทำของนาย ค. มีมูลเป็นความผิดทางวินัยร้ายแรงและถูกไล่ออกจากราชการจากการทำการทุจริตในครั้งนี้แล้ว และมีมูลเป็นความผิดทางอาญา จึงให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลกับ นาย ค. ต่อไป

@ ปลอมลายมือชื่อพนักงานอื่น เบิกเงินยืมตรงไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

ข้อเท็จจริง นาง ก. หัวหน้าแผนกเงินค้ำและเงินยืมตรง ได้ปลอมลายมือชื่อของพนักงานสังกัดหน่วยต่างๆ ของหน่วยงาน A จำนวน 20 คน และผู้อนุญาตจ่ายเงินในเอกสารทั้งสิ้น 243 ฉบับ จำนวนทั้งสิ้น 11,041,270 บาท นอกจากนี้ นาง ก. ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่คณะกรรมการคลังเงินคลังใหญ่ และอาศัยอำนาจหน้าที่ดังกล่าววางแผนเบิกจ่ายเงินออกจากคลังใหญ่ โดยมอบเงินให้หัวหน้าแผนกเงินนำไปมอบต่อให้พนักงานจ่ายเงิน เพื่อดำเนินการจ่ายเงินเกินยืมตรงให้แก่ นาง ก.

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. การกระทำของนาง ก. มีมูลความผิดทางวินัยและมูลความผิดทางอาญา แต่เนื่องจากผู้บังคับบัญชาได้ลงโทษไล่ออกจากงานแล้ว จึงให้งดการดำเนินการทางวินัย

@ ปลอมเช็คและเบียดบังเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

ข้อเท็จจริง นาง ก. หัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบล บ. มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน ได้กรอกรายการต่างๆ ลงในเช็คธนาคาร เพื่อชำระหนี้ขององค์การบริหารส่วนตำบล บ. และได้เสนอผู้มีอำนาจอนุมัติ เมื่อมีการอนุมัติและลงลายมือชื่อผู้สั่งจ่ายแล้ว นาง ก. ได้ทำการเพิ่มเติมจำนวนเงินในเช็คและนำเช็คไปขึ้นเงินแล้วนำเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยทุจริตและมีการกระทำในลักษณะเดียวกันกับเช็ค จำนวน 12 ฉบับ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1,752,967.38 บาท

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. การกระทำของนาง ก. ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงและมีความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 มาตรา 157 มาตรา 158 และมาตรา 161 ประกอบมาตรา 83 มาตรา 90 และมาตรา 91

@ เรียกรับเงินและยึดยกยาบ้าของกลาง

ข้อเท็จจริง สิบตำรวจตรี ก. กับเจ้าหน้าที่ตำรวจอื่นรวม 5 นาย ได้ทำการเข้าตรวจค้นบ้านไม่มีหมายเลขและจับกุมนาย ค. พยาบาลจำนวน 3,600 เม็ด และเรียกรับเงินจากนาย ค. จำนวน 2,000 บาท จากนั้นจึงนำนาย ค. พร้อมยาบ้าของกลางส่งพนักงานสอบสวนเพียงจำนวน 202 เม็ด โดยได้บันทึกการจับกุมว่าค้นยาบ้าจากนาย ค. จำนวน 200 เม็ดจากนาย ง. และ นาย จ. คนละ 1 เม็ด ส่วนยาบ้าที่เหลือจำนวน 3,398 เม็ด พร้อมเงิน 2,000 บาท เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้ง 5 นายได้ยึดยกไป

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. การกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้ง 5 นาย มีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงและมีความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 83 และการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจนายหนึ่งที่ยึดรับเงินจำนวน 2,000 บาท มีความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 149

@ เบียดบังเงินค่าปรับจรรยาบรรณ เงินประกันตัวผู้ต้องหา เงินค่าอาหารผู้ต้องโทษกักขังไปเป็นของตน

ข้อเท็จจริง สิบตำรวจเอก ค. ตำแหน่งผู้บังคับบัญชาหน่วยงานธุรการ สก.อ.เมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี มีหน้าที่รวบรวมเงินค่าปรับจรรยาบรรณ เงินประกันตัวผู้ต้องหา เงินค่าอาหารผู้ต้องโทษกักขัง นำส่งหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในระหว่างวันที่ 14 ธันวาคม 2541 ถึงวันที่ 2 มิถุนายน 2543 สิบตำรวจเอก ค. ได้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวและได้รับเงินจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแล้วไม่นำส่ง นำฝาก หรือนำจ่ายตามหน้าที่ แต่ได้เบียดบังเป็นของตนเองโดยทุจริตจำนวนหลายครั้ง รวมเป็นเงินจำนวน 971,022.25 บาท

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. การกระทำของสิบตำรวจเอก ค. มีความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และมีความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 147 ประกอบมาตรา 91

คัดัดตอน/เรียบเรียง :

กอง บก. วารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต”

ขอเชิญติดตามรับฟังรายการวิทยุ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ที่

1. รายการ “**ป.ป.ช. พบประชาชน**” ทางสถานีวิทยุ “รัฐสภา” (ทั่วประเทศ) ทุกวันจันทร์ เวลา 21.00 น. – 21.30 น.
2. รายการ “**ภารกิจพิชิตโกง**” ทางสถานีวิทยุ “สื่อช่องสะอาด” (ทั่วประเทศ) ทุกวันศุกร์ เวลา 19.30 น. – 20.00 น.
3. รายการ “**ประเทศไทย I Love You**” ทางสถานีวิทยุ FM 99.5 MHz ทุกวันเสาร์ เวลา 07.30 น. – 08.00 น.
4. รายการ “**ป.ป.ช. จังหวัด จดโกง**” ทางสถานีวิทยุ “สื่อช่องสะอาด” (ทั่วประเทศ) ทุกวันเสาร์ – วันอาทิตย์ เวลา 19.30 น. – 20.00 น.

ขอเชิญติดตามข่าวสารสำนักงาน ป.ป.ช. ที่

NACC Zero Tolerance

ดู Application
LINE

เพียงสแกนคิวอาร์โค้ดนี้
หรือพิมพ์ค้นหา
“@NACC”

รับรองว่าทุกท่านจะไม่พลาดทุกข่าวสาร
ของสำนักงาน ป.ป.ช. อย่างแน่นอน

ข่าว ประชาสัมพันธ์ สำนักงาน ป.ป.ช.

เชิญชวนเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประชาชนทั่วไป และผู้ที่สนใจ ส่งเรื่องสั้น/เรื่องเล่า/บทความ/ข่าว ประชาสัมพันธ์ (พร้อมรูปภาพ) รวมทั้งบทกวี และบทกลอนอันเนื่องเนื่องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ที่สามารถให้แนวทาง ข้อคิด อันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการดำเนินชีวิต รวมทั้งเป็นตัวอย่งในความซื่อสัตย์สุจริตแก่สาธารณชน โดยนำส่งเป็นไฟล์ข้อมูลดิจิทัล พร้อมชื่อ – ที่อยู่/เบอร์โทรศัพท์ ของผู้เขียนทาง E-mail : **SIRINTHON.C@HOTMAIL.COM** หรือส่งทางไปรษณีย์ จ่าหน้าซองถึง “**สำนักสื่อสารองค์กร สำนักงาน ป.ป.ช. เลขที่ 361 ถนนนนทบุรี – สนามบินน้ำ ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000**” (วงเล็บมุมซองว่า : ส่งเรื่องเผยแพร่วารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต”) เรื่องที่ได้รับคัดเลือกให้ลงตีพิมพ์ในวารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต” ทางสำนักสื่อสารองค์กร สำนักงาน ป.ป.ช. จะติดต่อกลับเพื่อจัดส่งสื่อประชาสัมพันธ์ / ของที่ระลึก ไปให้ท่านตามที่อยู่ที่ไว้ ข้อมูลอื่นๆ ติดต่อสอบถามได้ที่ **คุณสิรินทร ชุมวรช้อยี สำนักสื่อสารองค์กร เบอร์โทรศัพท์/แฟกซ์ : 0 2528 4815,4912**

ฟ วารสารสุจริต

FOLLOW ...

ท่านสามารถติดต่อสื่อสารผ่านช่องทาง Facebook เพื่อเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร รับข่าวสาร เปลี่ยนที่อยู่ หรือติชม การดำเนินการ โดยผู้อ่านสามารถพิมพ์ข้อความค้นหาเพื่อนใหม่ใน Facebook ของท่าน โดยพิมพ์คำว่า “วารสารสุจริต”

1070 likes

สำนักงาน ป.ป.ช. #ประชาสัมพันธ์

ป.ป.ช.เตือนให้ของขวัญปีใหม่ ระวังเสียงสินบน

โดย : อัครกิตติ์ กิริติธนาไชยยศ

ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายและแผนและการต่างประเทศ สำนักงาน ป.ป.ช.

เทศกาลคริสต์มาสและปีใหม่ใกล้เข้ามาแล้ว หลายองค์กร โดยเฉพาะบริษัทเอกชนก็มีคำถามถึงเรื่องของการให้ "ของขวัญ" หรือ "งานเลี้ยง" ในช่วงเทศกาล ซึ่งถือเป็นวัฒนธรรมของการประกอบธุรกิจ ทั้งในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียมาอย่างยาวนาน แต่ในขณะเดียวกัน ของขวัญราคาแพงหรือการเลี้ยงอาหารที่หรูหราแก่เจ้าพนักงานของรัฐ อาจกลายเป็นการให้สินบนและมีความผิดตามกฎหมายได้ ซึ่งในปัจจุบัน กฎหมายต่อต้านการให้สินบนมีความเข้มงวดมากขึ้น ทำให้หลายองค์กร เกิดความกังวลว่าจะสามารถให้ของขวัญได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นสิ่งสำคัญ คือการเข้าใจในสาระสำคัญของกฎหมายต่อต้านสินบน และสร้างแนวทาง กำกับดูแลที่ดีภายในองค์กร

สำหรับประเทศไทย เรามีกฎหมายและหลักเกณฑ์สำหรับเจ้าพนักงานของรัฐในการรับของขวัญและประโยชน์ต่างๆ จากบุคคลอื่น ได้แก่ กฎหมายเรื่องการรับทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดของเจ้าพนักงานของรัฐ ตามมาตรา 128 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 (มาตรา 103 เดิม) และประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. 2543 ซึ่งได้กำหนดมูลค่าของทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถรับได้ โดยธรรมจรรยาจากบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ญาติได้ไม่เกิน 3,000 บาท

**บทบัญญัติเรื่อง
การต่อต้าน “การให้”
สินบนในปัจจุบัน
นอกจากในประมวล
กฎหมายอาญาแล้ว
ยังมีอยู่ในมาตรา 176
แห่ง พ.ร.บ. ประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. 2561**

ส่วนในฝั่งของผู้ให้นั้น แม้การให้ของขวัญ ไม่ได้เป็นความผิดตามกฎหมาย แต่การให้ของขวัญ หรือการเลี้ยงรับรองเจ้าพนักงานของรัฐอาจเข้าข่ายเป็น "สินบน" ได้ หากเป็นการให้เพื่อจูงใจให้เจ้าพนักงานกระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ โดยบทบัญญัติเรื่องการต่อต้าน "การให้" สินบนในปัจจุบัน นอกจากในประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ยังมีอยู่ในมาตรา 176 แห่ง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 (หรือเดิมนคือมาตรา 123/5 แห่ง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ฉบับที่ 3 พ.ศ.2558) ซึ่ง "สินบน" อาจมีหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น เงินสด บัตรกำนัล บ้าน รถยนต์ แพ้คเกจท่องเที่ยว การเลี้ยงรับรอง เป็นต้น

โดยนอกจากผู้ให้สินบนที่จะต้องรับผิดชอบโดยตรงแล้ว กฎหมาย ป.ป.ช. ยังวางหลักว่าบริษัทที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้สินบนนั้นอาจต้องร่วมรับผิดชอบด้วย หากการให้สินบนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เจ้าพนักงานของรัฐกระทำการอันไม่ชอบด้วยหน้าที่เพื่อให้บริษัทได้รับประโยชน์ และบริษัทไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการให้สินบน เช่น พนักงานของบริษัทให้ของขวัญราคาแพงแก่เจ้าพนักงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการออกใบอนุญาต เพื่อให้ เจ้าพนักงานช่วยให้บริษัทได้รับใบอนุญาตต่างๆ ที่มีเอกสารประกอบไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ และบริษัทไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อวางแนวปฏิบัติที่ดีให้แก่บุคลากรของตนเอง อาทิ ไม่มีการกำหนด แนวปฏิบัติที่ชัดเจนว่าพนักงานลูกจ้างสามารถให้ของขวัญหรือเลี้ยงรับรองลูกค้าที่เป็น เจ้าพนักงานของรัฐได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ขั้นตอนการขออนุมัติต้องทำอย่างไร หรือกรณีที่มีการกำหนดแนวปฏิบัติแล้วแต่ไม่เคย สื่อสารหรือฝึกอบรมให้พนักงานลูกจ้างเข้าใจ ในขั้นตอนดังกล่าว

ดังนั้น เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่บริษัทอาจต้องรับผิดชอบหากมีพนักงานลูกจ้างใช้ของขวัญเหล่านี้เป็นช่องทางการให้สินบนเพื่อสร้างยอดขายหรือหากำไรให้บริษัท บริษัทมีข้อพิจารณาที่สำคัญก่อนจะอนุมัติการให้ของขวัญหรือการเลี้ยงรับรองในช่วงเทศกาลเช่นนี้ ได้แก่

ให้ใคร : หากเป็นการให้ของขวัญแก่เจ้าพนักงานของรัฐ ควรมีการควบคุมตรวจสอบอย่างระมัดระวัง

ให้อะไร : ของขวัญหรือมื้ออาหารที่จะเลี้ยงรับรองมีความเหมาะสมกับโอกาสหรือไม่ หากจำเป็นจะต้องมีการให้ของขวัญ ควรหลีกเลี่ยงการให้เงินสด สิ่งของมูลค่าสูง การพาไปเลี้ยงอาหารที่หรูหราราคาแพง รวมทั้งการพาไปท่องเที่ยว โดยอาจเปลี่ยนเป็นสิ่งของมูลค่าเล็กน้อยที่ทำแจกเป็นการทั่วไป เช่น ปฏิทิน สมุด ปากกาที่มีโลโก้ของบริษัทแทน

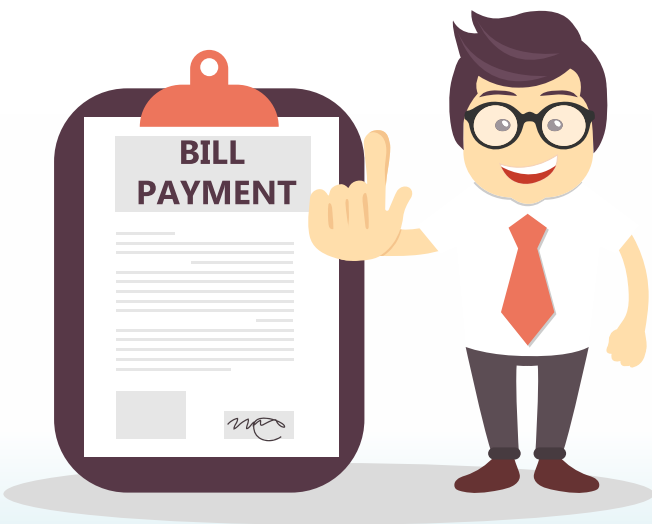
**เพื่อป้องกันความเสี่ยง
ที่บริษัทอาจต้องรับผิดชอบ
หากมีพนักงานลูกจ้าง
ใช้ของขวัญเหล่านี้
เป็นช่องทางการให้สินบน
เพื่อสร้างยอดขายหรือหากำไร
ให้บริษัท บริษัทมีข้อ
พิจารณาที่สำคัญก่อน
จะอนุมัติการให้ของขวัญ
หรือการเลี้ยงรับรองในช่วง
เทศกาลเช่นนี้**

ให้เมื่อไร : ช่วงเวลาและความบ่อยครั้งของการให้ เช่น ไม่ควรให้ของขวัญแก่เจ้าพนักงานของรัฐในช่วงที่อยู่ระหว่างการประมวลโครงการของหน่วยงานรัฐที่เจ้าพนักงานรายนั้นสังกัดอยู่

ให้ทำไม : ต้องแน่ใจว่าไม่ได้เป็นการให้เพื่อจูงใจให้เจ้าพนักงานของรัฐกระทำการอันไม่ชอบด้วยหน้าที่ เพื่อช่วยเหลือให้บริษัทได้รับประโยชน์

การอนุมัติการให้ของขวัญหรือเลี้ยงรับรองดังกล่าวไม่ได้ฝ่าฝืนกฎหมายหรือกฎระเบียบภายในของบริษัท มีการลงบันทึกค่าใช้จ่ายอย่างถูกต้องตรงกับความเป็นจริง และมีใบเสร็จหรือหลักฐานรับรอง

ในปัจจุบัน หลายบริษัทได้จัดทำคู่มือแนวปฏิบัติเรื่องการให้และรับของขวัญโดยเฉพาะและเผยแพร่ให้กับพนักงานลูกจ้างเพื่อให้ได้รับทราบถึงขั้นตอนการขออนุมัติ หรือบางบริษัทจัดทำแบบฟอร์มเพื่อให้กรอกรายละเอียดที่จำเป็นเพื่อใช้ขออนุมัติ ซึ่งจะช่วยให้พนักงานมีแนวทางที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และลดโอกาสในการให้ของขวัญหรือเลี้ยงรับรองตามอำเภอใจ ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อบริษัทได้

การอนุมัติการให้ของขวัญหรือเลี้ยงรับรองดังกล่าวไม่ได้ฝ่าฝืนกฎหมายหรือกฎระเบียบภายในของบริษัท มีการลงบันทึกค่าใช้จ่ายอย่างถูกต้องตรงกับความเป็นจริงและมีใบเสร็จหรือหลักฐานรับรอง

สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ศูนย์ให้คำปรึกษาสำหรับนิติบุคคลเพื่อป้องกันการให้สินบน (ABAS) www.nacc.go.th/abas

ที่มา : กรุงเทพธุรกิจ
ฉบับวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2561

ผลงานสถานศึกษาที่ได้รับรางวัล การประกวดโครงการรักษาสิ่งแวดล้อม สร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริต ประจำปี 2560

รางวัลชมเชย

ชื่อโครงการ : อนุรักษ์ต้นแม่น้ำป่าสัก พิทักษ์รักษาสภาพแวดล้อม
สถานที่/ที่อยู่ : หมู่ 5 ตำบลศิลา อำเภอห่มเกล้า จังหวัดเพชรบูรณ์
ชื่อผู้ประสานงาน : ว่าที่พันตรีวิชา ขวัญอ่อน

1

หลักการและแนวคิด

แม่น้ำป่าสักเป็นสายน้ำที่มีต้นกำเนิดจากทางตอนเหนือของจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีสายน้ำธรรมชาติสองลำธารมาบรรจบกันที่บริเวณบ้านสักง่า ซึ่งถือว่าเป็นสายน้ำที่มีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิตตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ แม่น้ำสายนี้ เป็นสายน้ำที่เกิดจากเทือกเขาเพชรบูรณ์ในเขตพื้นที่ของอำเภอห่มเกล้า เป็นสายน้ำที่ช่วยรักษาคุณภาพของธรรมชาติ สรรพสิ่งมีชีวิตทั้งหลายได้อาศัยแม่น้ำสายนี้ในการหล่อเลี้ยงชีวิต ตลอดทั้งชุมชนที่อยู่ริมรอบ บริเวณสายน้ำนี้ก็ได้อาศัยใช้น้ำในการอุปโภค บริโภค และใช้ในการทำการเกษตร การทำไร่ ทำนา และทำการปลูกพืชผลต่าง ๆ แต่ปัจจุบันแม่น้ำป่าสักเริ่มเสื่อมโทรมมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเนื่องจากเกิดจากการพังทลายของดินอันเนื่องมาจากการทำการเกษตร เกษตรกร ชาวไร่ ได้บุกรุกทำลายป่า ซึ่งเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารของแม่น้ำป่าสักในการทำไร่ เลื่อนลอยปลูกข้าวโพด ปลูกพืชไร่ และปลูกพืชล้มลุกอื่น ๆ

จึงทำให้ดินเกิดพังทลายจากเชิงเขาที่ลาดเอียงลงสู่แม่น้ำป่าสักอย่างมหาศาลทำให้แม่น้ำป่าสักต้นเขินทับถมด้วยตะกอนดินเพิ่มขึ้นทุกปีอย่างรวดเร็ว น้ำที่เคยใสสะอาดเริ่มมีสีขุ่นในหน้าฝน และน้ำจะแห้งขอดในหน้าแล้ง เพราะไม่มีป่าเป็นต้นทุนในการช่วยดูดซับน้ำ

ในปี ๒๕๕๒ ได้เกิดอุทกภัยครั้งยิ่งใหญ่ในบริเวณต้นลุ่มแม่น้ำป่าสัก ทำให้บ้านเรือนราษฎรที่อยู่ริมแม่น้ำถูกน้ำพัดพาพังเสียหายหลายสิบหลังคาเรือนราษฎรส่วนหนึ่งเสียชีวิต ทางราชการได้ย้ายราษฎรที่อยู่ริมแม่น้ำไปสร้างหมู่บ้านใหม่ที่อยู่บนเชิงเขาเพื่อป้องกันการเกิดภัยจากน้ำท่วมอีก

กลุ่มเยาวชนอนุรักษ์ต้นน้ำป่าสัก เป็นกลุ่มที่เกิดจากการรวมตัวของนักเรียนที่มีความสำนึกในการรู้จักรักษาธรรมชาติ ได้มีแนวคิดและความตระหนักถึงผลร้ายที่จะเกิดความเสียหายในอนาคต จึงได้รวมตัวกันทำโครงการ อนุรักษ์ต้นน้ำป่าสัก เพื่อพิทักษ์รักษา

สภาพแวดล้อม ได้แก่ ฝนป่า สภาพดิน คุณภาพของน้ำ โดยได้สร้างเครือข่ายบรรณรักษ์ และร่วมกันดำเนินกิจกรรมตามแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการระงับยับยั้งมิให้แม่น้ำป่าสักถูกทำลายอย่างสุดกำลัง ทั้งนี้ ก็เพื่อจะปลูกฝังจิตสำนึกของคนในชุมชน และช่วยกันจรจรโลงวิธีการด้วยหลักเหตุและผลในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติแหล่งน้ำให้มีความคงทนและยั่งยืน ด้วยวิถีพอเพียงตลอดไป

2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 2.1 เพื่อติดตามเฝ้าระวังการพังทลายของดิน ลงสู่แม่น้ำป่าสักโดยกลุ่มของเยาวชน
- 2.2 เพื่อสร้างเครือข่ายและปลูกจิตสำนึกให้ชุมชนได้ร่วมกันป้องกันการพังทลายของดิน
- 2.3 ร่วมกันจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องด้วยการใช้แนวทางตามพระราชดำริในการป้องกัน

3 วิธีการดำเนินการ

- 3.1 ประชุมคณะทำงานเขียนโครงการ
- 3.2 เสนอโครงการต่อสถานศึกษา
- 3.3 คณะกรรมการสถานศึกษาให้ความเห็นชอบ
- 3.4 มอบหมายให้ผู้รับผิดชอบ
- 3.5 ดำเนินการตรวจสอบการพังทลายของดิน
 - 3.5.1 กิจกรรมจัดเฝ้าระวังการพังทลายของดิน
 - 3.5.2 เก็บรวบรวมข้อมูลการพังทลายของดิน
 - 3.5.3 สรุปรายชื่อคุณภาพของน้ำ
- 3.6 จัดทำแหล่งสาธิตการเรียนรู้การป้องกันการพังทลายของดิน
 - 3.6.1 จัดทำฝายแม้วเพื่อชะลอน้ำ
 - 3.6.2 การปลูกหญ้าแฝกเพื่อป้องกันการพังทลายของดิน
 - 3.6.3 การปลูกป่าชุมชน ปลูกไม้สามอย่างได้ประโยชน์สี่อย่าง เพื่อให้มีพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น
 - 3.6.4 การทำการเกษตรแบบขั้นบันได (โคกหนองนา) เพื่อป้องกันการพังทลายของดิน

3.6.5 การรณรงค์หลีกเลี่ยงการใช้ยาฆ่าหญ้า เพื่อป้องกันการพังทลายของดินเนื่องจากไม่มีรากพืชยึดเหนี่ยวดิน

- 3.7 ร่วมดำเนินกิจกรรมในการปลูกป่าชุมชน
- 3.8 จัดมหรสพให้ความรู้การปลูกป่า จัดค่ายอาสาพัฒนา
- 3.9 จัดอบรมการบริหารจัดการน้ำ
- 3.10 ขยายผลสู่ชุมชน (กิจกรรมแหล่งสาธิตการเรียนรู้)
- 3.11 ขึ้นติดตามประเมินผล และปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4 ขั้นตอนการดำเนินการ

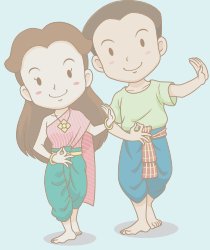
- 4.1 เพื่อติดตามเฝ้าระวังการพังทลายของดิน ลงสู่แม่น้ำป่าสักโดยกลุ่มเยาวชน
- 4.2 เพื่อสร้างเครือข่ายและปลูกจิตสำนึกให้ชุมชนได้ร่วมกันป้องกันการพังทลายของดิน
- 4.3 ร่วมกันจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องด้วยการใช้แนวทางตามพระราชดำริในการป้องกันการพังทลายของดิน

5 คุณค่าคุณประโยชน์ที่ได้รับ

- 5.1 มีระบบติดตามเฝ้าระวังการพังทลายของดินด้วยเครื่องมือที่สร้างขึ้น
- 5.2 มีแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับการพังทลายของดินในชุมชน
- 5.3 มีเครือข่ายและมี คณะกรรมการลุ่มน้ำป่าสักในพื้นที่เพื่อเป็นคณะทำงานบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และดูแลรักษาทรัพยากรน้ำ
- 5.4 ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับรู้สถานการณ์และเฝ้าระวังการพังทลายของดินลงสู่แม่น้ำป่าสัก
- 5.5 มีกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในการร่วมมือร่วมใจในการป้องกันการพังทลายของดิน

"สุจริต"

สำนึกแท้ คนไทย ใจสัตย์ซื่อ
ทั้งยึดถือ เทียงตรง ความโปร่งใส
ปัจจุบัน ผันเปลี่ยน หมุนเวียนไป
ลืมนิสัย ซื่อตรง ไม่โกงกิน

โดย สุพจน์ อินทร์บ้าน

เมื่อเงินตรา เข้าตี มีอำนาจ
ตกเป็นทาส ครอบครอง ของทรัพย์สิน
เลยลืมนำ คำสอนพ่อ แค่พอกิน
ลืมหมดลึ้น กินเท่าไไหร่ ก็ไม่พอ

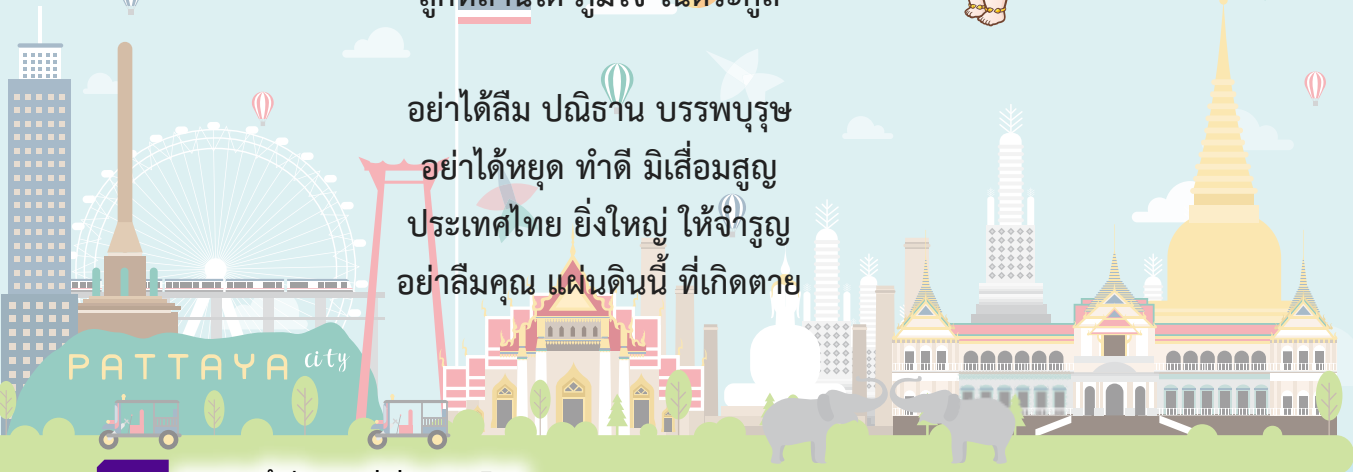

มีอำนาจ วาสนา บรรดาศักดิ์
ไม่รู้จัก กินใช้ ไม่เหลือหลอ
หินดินทราย ไม่คิด ว่าติดคอ
เพราะถั่วรอ ชาติหน้า มันเข้าไป

เมื่อยิ่งใหญ่ ต้องเคลียร์ เสียสละ
ยอมลดละ ลงบ้าง กระจ่างใส
เป็นแบบอย่าง วิถี ดีต่อใจ
ลูกหลานได้ ภูมิใจ ในตระกูล

อย่าได้ลืม ปณิธาน บรรพบุรุษ
อย่าได้หยุด ทำดี มิเสื่อมสูญ
ประเทศไทย ยิ่งใหญ่ ให้จ้จรรูญ
อย่าลืมคุณ แผ่นดินนี้ ที่เกิดตาย

สวัสดิ์ดีคะท่านผู้อ่านวารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต” ทุกท่าน
วันนี้คือลัมน์การคุ้มครองป้องกันและปราบปรามการทุจริต กลับมา
อีกครั้ง พบกับท่านผู้อ่านทุกๆ 3 เดือน เรามาร่วมกันรณรงค์ป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต โดยการร่วมสนุกกันง่ายๆ กับการตอบปัญหา
เช่นเคย เรามีภาพการ์ตูนปริศนาเกี่ยวกับการกระตุ้นจิตสำนึกในการต่อต้าน
การทุจริต คอร์รัปชัน จำนวน 2 ภาพ มาให้ท่านช่วยกันพิจารณา มีอะไรบ้าง
ที่แตกต่างกันระหว่างภาพที่ 1 และภาพที่ 2 บ้าง

ใครสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง
ครบถ้วน ภายใน วัน/เวลา ที่กอง บก.
วารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต” กำหนด
(ติดตามได้ใน Facebook : วารสารสุจริต)
ทางกอง บก.วารสารสำนักงาน ป.ป.ช.
“สุจริต” โดยนายทวิชชาติ นิลกาญจน์ ผู้อำนวยการ
สำนักสื่อสารองค์กร จะดำเนินการจับฉลาก
เพื่อคัดเลือกผู้ได้รับรางวัล จำนวน 10 ท่าน
โดยเรามีสื่อประชาสัมพันธ์/ของที่ระลึกให้กับท่าน
โดยสามารถร่วมสนุกด้วยการนำส่งคำตอบ
พร้อมชื่อ – ที่อยู่/เบอร์โทรศัพท์ของผู้ตอบทาง
Inbox Facebook : วารสารสุจริต หรือทาง E-mail
: sirinthon.c@hotmail.com

ภาพที่ 1

ภาพที่ 2

- เฉลยคำตอบ ฉบับที่ 69 “จับผิดการ์ตูน”
- จุดที่ 1 เวลานาฬิกาไม่ตรงกัน
 - จุดที่ 2 อักษรภาษาอังกฤษด้านหลังไม่เหมือนกัน
 - จุดที่ 3 เด็กหญิงคนกลางกระเป๋าสีด้านหนึ่งสีต่างกัน
 - จุดที่ 4 เด็กหญิงคนซ้ายมือสุดจุดที่กระโปรงต่างกัน
 - จุดที่ 5 เด็กหญิงคนขวามือสุดจุดที่แก้มต่างกัน

- รายชื่อผู้ตอบคำถามถูกต้อง 10 ท่านแรก ของฉบับที่ 69 มีดังนี้
1. คุณนันทนา กุจันทร์ (จ.ยะลา)
 2. คุณมานะ พุฒรัตน์ (จ.สุโขทัย)
 3. คุณศรัณย์ เพ็ชรตุน (จ.อ่างทอง)
 4. คุณเอกราช ประถม (กทม.)
 5. คุณณัฐ แก่นวงศ์ษา (จ.ศรีสะเกษ)
 6. คุณกัญญ์ชลิ สืบสาย (จ.เลย)
 7. คุณภัทรภร เปี่ยมทองคำ (กทม.)
 8. คุณสภาทพ อวยสวัสดิ์ (จ.นนทบุรี)
 9. คุณนัฐนาฏ เบญจมาตย์ (จ.อำนาจเจริญ)
 10. คุณจันทิรา ปัญญาทรง (จ.ตาก)

- 1 **Bertelsmann Foundation Transformation Index BF (BTI)**
จัดทำโดยมูลนิธิเบร์เทิลแมนน์ ประเทศเยอรมนี
- 2 **IMD World Competitiveness Year Book (IMD)**
ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ร่วมมือกับเครือข่าย 55 สถาบันจากทั่วโลก
- 3 **Political and Economic Risk Consultancy ,Ltd. (PERC)**
จัดสำนักงานใหญ่อยู่ที่ฮ่องกง เป็นองค์กรที่ปรึกษาตามเศรษฐกิจและการเมือง

4 **Global Insight Country Risk Ratings (GI)**
สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในแอ่งเทือกสูง รัฐโคโลราโด ประเทศสหรัฐอเมริกา

5 **World Economic Forum (WEF)**
ก่อตั้งขึ้นในปี 1971 โดย คลาอัส มาร์ติน สควป (Klaus Martin Schwab)
มีสำนักงานใหญ่ในกรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

6 **World Justice Project Rule of Law Index (WJP)**
ตั้งอยู่ที่กรุงวอชิงตัน ดีซี และเมืองซีแอตเทิล ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นผู้จัดการประเมิน

7 **Political Risk Services International Country Risk Guide (ICRG)**
ตั้งอยู่ที่นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

8 **Economist Intelligence Unit (EIU)**
เป็นแผนกหนึ่งใน Economist Group ซึ่งเป็นบริษัทลูก ของหนังสือพิมพ์ Economist Newspaper มีสำนักงาน 24 สาขาทั่วโลก

9 **Varieties of Democracy Institute (VDEM)**
เกิดจากเจ้าภาพร่วมของภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยทูเลนเมิร์ก ประเทศสวีเดน และสถาบันเคลสล็อกท์ มหาวิทยาลัยบอร์นเฮอรัค ประเทศสหรัฐอเมริกา และอาศัยความร่วมมือของนักวิชาการมากกว่า 50 คน จากทั่วโลก

ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI)

คือ...

เครื่องมือในการวัดความโปร่งใสและการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศต่างๆ ทั่วโลก
ที่มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0 (คอร์รัปชันมากที่สุด) – 100 (คอร์รัปชันน้อยที่สุด)
ซึ่งจัดทำโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI)

TI เป็นองค์กรอิสระนานาชาติ ที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อรณรงค์

แก้ไขปัญหาคอร์รัปชันและมีเครือข่ายในประเทศต่างๆ ทั่วโลก

โดยได้จัดทำดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศต่างๆ

เป็นประจำทุกปีตั้งแต่ พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา

ดัชนีการรับรู้การทุจริต

(Corruption Perceptions Index : CPI) ปี พ.ศ. 2538 – 2559

2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559
2.79	3.33	3.06	3.00	3.20	3.20	3.20	3.20	3.20	3.60	3.80	3.60	3.30	3.50	3.40	3.50	3.40	37	35	38	38	35
คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 10	คะแนน เต็ม 100	คะแนน เต็ม 100	คะแนน เต็ม 100	คะแนน เต็ม 100	คะแนน เต็ม 100
อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ	อันดับ
34	37	39	61	68	60	61	64	70	64	59	63	64	60	64	78	60	68	102	85	78	101
Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions	Perceptions
41	54	52	85	98	90	91	102	133	146	159	163	179	180	180	178	183	176	177	175	168	176

ดัชนีการรับรู้การทุจริต "CPI" ปี 2548
คะแนน 3.80 มากสุดในรอบ 10 ปี ยังไม่มีการร้องเรียน

ดัชนีการรับรู้การทุจริต "CPI" ปี 2559
ใหม่ได้ที่ 101 จาก 176 ประเทศ

หมายเหตุ : องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International : TI) ได้ปรับเปลี่ยนวิธีการ
คิดคะแนนจากเดิมคะแนนเต็ม 10 คะแนน เปลี่ยนเป็นคะแนนเต็ม 100 คะแนน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา

คะแนน 0 หมายถึง ระดับความโปร่งใสน้อยที่สุด/การทุจริตคอร์รัปชัน สูงที่สุด

คะแนน 100 หมายถึง ระดับความโปร่งใสมากที่สุด/การทุจริตคอร์รัปชัน ต่ำที่สุด

หน้าที่และอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

หน้าที่และอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช.

1.1.1 ไต่สวนกรณีกล่าวหา

- ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
- ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ

ว่า

ร่ำรวยผิดปกติ

ทุจริตต่อหน้าที่

จงใจปฏิบัติหน้าที่/ใช้อำนาจ
จัดรัฐธรรมนูญ/กฎหมายหรือฝ่าฝืน/
ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม
อย่างร้ายแรง

1.1.2 ไต่สวนกรณีกล่าวหา

- เจ้าหน้าที่ของรัฐ
- เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ,
เจ้าหน้าที่ขององค์การ
ระหว่างประเทศ

ว่า

ร่ำรวยผิดปกติ

ทุจริตต่อหน้าที่

ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

มอบหมายให้
ดำเนินการแทน

ทั้งนี้ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่ง
ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับสูง
หรือเทียบเท่าลงมา มีกรณีถูกกล่าวหาว่า

กระทำความผิด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่า
กระทำความผิดในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรง
และเป็นเรื่องที่อยู่ใต้อำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช.
จะมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ก. ดำเนินการ
แทนก็ได้

“สุจริต”

วารสารสำนักงาน ป.ป.ช.

“สุจริต” เป็นวารสารรายสามเดือน
ของสำนักงาน ป.ป.ช. จัดทำขึ้นเพื่อ
เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข่าวสารบทความ
ความรู้ โดยมีความมุ่งหวังในการปลูกจิตสำนึก
เสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยม ในความซื่อสัตย์สุจริต
ซึ่งผู้อ่านสามารถนำไปประยุกต์
เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง
และประเทศชาติต่อไป

สารคดี บทความ

บทวิจารณ์ ความคิดเห็น

และข้อเขียนต่างๆ

ในวารสารสำนักงาน ป.ป.ช. “สุจริต”

เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน

เท่านั้น และ สำนักงาน ป.ป.ช.

ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

หรือร่วมรับผิดชอบ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

แจ้งเปลี่ยนที่อยู่

ส่งวารสารที่

โทรศัพท์ : 0 2528 4815,

0 2528 4912

โทรสาร : 0 2528 4815,

0 2528 4912

 วารสารสุจริต

 sirinthon.c@hotmail.com

E-book วารสารสุจริต

ดำเนินการโดย :

สำนักสื่อสารองค์กร สำนักงาน ป.ป.ช.

361 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย

อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

โทรศัพท์ :

0 2528 4815, 0 2528 4912

โทรสาร :

0 2528 4815, 0 2528 4912

ที่ปรึกษา :

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

นายวรวิทย์ สุขบุญ

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

นางณัชชา เกิดศรี

รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

นายชาติรี ทองสารี

ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

บรรณาธิการ :

นายทวีชาติ นิลกาญจน์

รองบรรณาธิการ :

นางสาวสิรินทร ชุมวรฐายี

กองบรรณาธิการ :

นางสายทิพย์ แต่งเอี่ยม

นายพิพัฒน์ พึ่งพาพงศ์

นางเอี่ยมเดือน อัครประเสริฐ

นายกรชวัล น้ำใจดี

นางสาวจิรัฐญา หงษา

นางสาวอุมาพร ปัตตานี

นางสาวเกวลิณ หอมทวล

นางสาวนวิยา สามนपाल

นางสาวผู้สราภรณ์ ทิมวงศ์

นางสาวจิราวรรณ ยิ้มปลื้ม

ฝ่ายภาพ :

นางสาวบุปผาวัลย์ ศิริสวัสดิ์

นางสาวสุเพียงพิชญ์ ศตานนนท์

นายธนณัฐร์ ต่อไพบุลย์

นางสาวพัชร์ฉวี อภิเอกปฐม

ฝ่ายจัดการ :

นางสาววัชรีย์ ฉิมฉลาด

นางสาวธนพรรณ สุขสมธรรม

นางสาวนิภาพร คำเกษ

นางสาวพัชรินทร์ สุบิน

นางพิมพ์ชนก เลี่ยมสมบูรณ์

ออกแบบ/พิมพ์ที่

บริษัท สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชซิ่ง จำกัด

โทรศัพท์ 0 2903 8257-9

CPI 2018 (Corruption Perceptions Index)

ดัชนีการรับรู้การทุจริต ประจำปี 2561

**ค่า CPI ประจำปี 2018 ของประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 5
เปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียน**

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
เลขที่ 361 ถนนพหลโยธิน ต.ท่าทราย อ.เมืองนนทบุรี จ.นนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 0 2528 4800 E-Mail : nacc_info@nacc.go.th

FB วารสารสุจริต

สายด่วน ป.ป.ช.
1205